

74

TAK
1610477
1893
1893

Kinder

Kind

Kind

Kind

Kind

Kind

Kind

Kind

Kind

Kind

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανουσεία" 1915

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ

ΑΡΙΘΜ. ΕΙΣΑΓΟΓΗΣ 5037

ΗΜΕΡΟΜ. ΕΙΣΑΓΟΓΗΣ 28/11/2000

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘ.

ΑΠΟ ΑΓΟΡΑ

ΑΠΟ ΔΩΡΕΑΣ Παπαναούμ Αικατερίνη

α. 510 ε

99 ε

59

86 ε 2

ε 908 ε

49 ε

α 36 ε

102

012

α. ε 25 ε

6

α 33

Δημόσια Κεντρική

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανουσεία"

6

90
6
7

20160

4.50	01	96	
5.50	00	622	
6.50			
7.34	59		10
9.50			75
7.50			

6750			
8			
7			
8	159.59		3
9	09		
9.50	0.5		53.79
1.50	29		
7.50			
8.50			
		53.18	

14.59		3.7	5.37
5.59			
5			
5			

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

0
ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ
ΗΤΟΙ
Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΘΡΘΟΥ
ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Ἡ προσήρτηται καὶ ἡ τοῦ Ἑσπερινοῦ
τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα

Ἄμφότερα κατὰ τὸ Τοπικὸν τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας.

Ἐκδίδονται δαπάνῃ τῶν **ΑΔ. ΔΕΠΑΣΤΑ**
Βιβλιοπωλῶν.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ
(Ὁδὸς Περμπτοπαζάρου Ἄριθ. 3).

1.865.

Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη Σουλτανίου
5/1/16

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ

ΙΟΥΝ

ΤΟΥ 1860 ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΤΟΥ

ΑΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΔΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ

Η προσηγορία και η εορτή της
της Κοινωνίας του Πάρισι

Απόστολος και ο Ιωάννης ο Αποστόλος

Καθημερινά διαβάζει τον ΑΓΓΕΛΙΑΝ
Βιβλιοθήκη

ΕΝ ΚΑΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΡΜΑΝ

(1860 Παρισσογράφος, Α. Κορμάν)

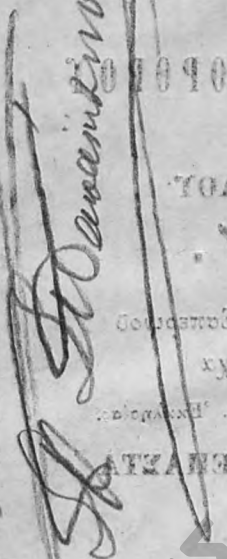
1860

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Handwritten: Γαλακτοκομία
Sto Davantinos

Handwritten numbers: 36, 28, 30

Handwritten numbers: 079, 19

20. 12:10 was

14:10 φ.

4:30

4:30

3:20

0:10

162	40
159	20
<hr/>	
802	20

~~70:00~~

60:00

6:00

2:00

20:00

162	40
158	30
<hr/>	
003	10

15 8:30 was

Αν. Μανιάς

Η ΤΑΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΤΩ ΑΓΙΩ

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

ΤΟ ΠΡΩΪ ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ, ΠΕΡΙ ΩΡΑΝ ΕΒΔΟΜΗΝ
ΣΗΜΑΙΝΕΙ, ΚΑΙ ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΞΑ-
ΨΑΛΜΟΝ ΤΟ ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ, ΕΙΣ ΗΧΟΝ Β'.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος β'.

Ο Εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ Ξύλου καθελὼν, τὸ ἄ-
οχαρντόν σου Σῶμα σινδόνη καθαρᾷ εἰλίσας καὶ ἀρώ-
μασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα.

Ο τε κατῆθες πρὸς τὸν θάνατον ἢ ζωῇ ἢ ἀθάνατος,
τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότη-
τος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀ-
νέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγα-
ζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Παῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς ὁ
Ἄγγελος ἐβόα· τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρ-
μόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἐκφώνησις·

Σὺ γάρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν
Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα

Ἦχος α'. Τὸν τάφορ σου Σωτήρ,

Σινδόνη καθαρᾷ, καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ Σῶμα τὸ σε-
πτόν, ἐξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθησιν,

σήφ καίνῳ μνήματι, ὄθεν ὄρθρῳ, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν. Δείξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Δόξα.

Δείξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν. Ἔτερον ὅμοιον.

Εξέστησαν χοροὶ, τῶν Ἀγγέλων ὄρωντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος· ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν Ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ ἄδῃ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

Εἶτα τὸν Ν'. Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν ἐπόμενον κανόνα, τοὺς Εἰρημοὺς ἀπὸ β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀπὸ δ'. Καὶ πάλιν ἔσχατον Καταβασίας τοὺς αὐτοὺς Εἰρημοὺς. Ἔστι δὲ ὁ κανὼν οὗτος ἀπὸ α. ᾠδῆς ἕως ζ'. ποίημα Μάρχου Μοραχου Ἐπισκόπου Ἰερουσόλου. Ἀπὸ δὲ ζ'. ᾠδῆς μέχρις θ'. ποίημα Κοσμά τοῦ Ἀγιοπολίτου. Ὁλοσ δὲ ὁ κανὼν φέρει ἀκροστιχίδα ἀνευ τῶν Εἰρημῶν. «Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλλω Μέγα.» Οἱ Εἰρημοὶ δὲ εἰσι ποίημα γυναικὸς τινοῦ Κασσίας ὀνομαζομένης.

ᾠδὴ α. ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρημὸς.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην Τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἢ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον καὶ ἐπιτάφιον, ᾠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῆ ταφῆς σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοιξάντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ ἄδην θανατώσαντι.

Ανω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑπογῆθονα, κατανοοῦντα Σωτῆρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γὰρ, νεκρὸς ζωαρχιώτατος.

Ινα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἢ ἐν Ἀδὰμ, καὶ ταφείς φθαρέντα με, καινοποιεῖς φιλόνηρωπε.

Καταβασία. Κύματι θαλάσσης.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσκέτως, ἢ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ συνείχετο· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Τροπάρια.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς δράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφια σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ Δέσποτα· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

Πλῶσας τὰς παλάμας, καὶ ἤνωσας τὰ τὸ πρὶν διεσῶτα, κατασολῆ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πέπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Μνήματι καὶ σφραγῖσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δύνάμιν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε, φιλόνηρωπε.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Κάθισμα· ἦχος α'.

Πὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναίξι τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀνασάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἰάλιν τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρημός.

Τὴν ἐν Στραυρῶ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββα-
κούμ ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ δυναστῶν διέκοφας, κράτος
» Ἀγαθὲ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Ἐβδόμην σήμερον ἠγίασας, ἦν εὐλόγησας πρὶν, κατα-
παύσει τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ
καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτῆρ μου, καὶ ἀνακτώμενος.

Ῥωμαλαιότητι τοῦ κρείττονος, ἐνικήσαντός σου τῆς
σαρκὸς ἢ ψυχῆ σου, διήρηται, σπαράττουσα, ἄμφω
γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ Ἄδου, Λόγε τοῦ Κράτει σου.

Ὁ Ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνη, βροτὸν ὄρων
οὐ τεθωμένον, κατάστικτον τοῖς μῶλωψι, καὶ πανθε-
νουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκεν.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρημός.

Θεοφανείας σου Χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γε-
νομένης, Ἡσαίας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς
» ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐ-
» γερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ
» γῆ ἀγαλλιάσονται.

Τροπάρια.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστοουργὸς χοϊκὸς χρη-
ματίσας, καὶ σινδῶν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συ-
νόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ Εὐσχήμων γὰρ Βουλευτῆς,
τὴν τοῦ σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει, ἐν σοὶ μεγαλο-
πρεπῶς καινοποιῶντός με.

Ἄτὰ θανάτου τὸ θνητὸν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μετα-
βάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανα-
τίζων τὸ πρόσλημμα· ἢ γὰρ σάρξ σου διαφθορὰν οὐκ εἶδε

Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου, εἰς ἄδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Βξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν Πλαστουργέμου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας Ἀδάμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὑπνον φυσίζων, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς Παντοδύναμος.

Καταβασία. Θεοφανείας σου Χριστέ.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώις Ἰω-
νάς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ τα-
» φῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρός ἀνέθορε, προσ-
» εφώνει δὲ τῆ κουστωδία· Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ
» ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Τροπάρια.

Ανηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἧς μετέσχες σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυσταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ εἰς ὑπάρχεις Υἱὸς, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ Θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκός ἢ χοϊκῆ οὐσία, ἀλλ' ἡ Θεότης ἀπαθῆς διέμεινε· τὸ φθαρτὸν δέ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἐδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ θεθεὶς ἐν τάφῳ, κραταῖε ζωαρχικῆ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου κλεῖθρα διασπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι, λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ γεγωνῶς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία. Συνεσχέθη ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Κοιτάκιον, ἤχος β'.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται· καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος· Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις, τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ Ξύλου· ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο· ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο· ἡ θάλασσα ἔφυγε, καὶ αἱ πέτραι διεβρήγγυντο· μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεώχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἀγίων Ἀνδρῶν. Ἄδης κάτω στενάζει· καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· τὰ δὲ Γύναια κρᾶζουσι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ τὴν Θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον ἐορτάζομεν, δι' ᾧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθὲν, πρὸς αἰωρίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Στίχοι. «Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον Κουστῳδία.

«Ὁδὸν γὰρ καθέξει τύμβος Αὐτοζώτων.»

Πασῶν τῶν ἡμερῶν αἱ ἅγιοι Τεσσαρακοσταὶ ὑπερφέρουσι· τούτων δὲ πάλιν, ἡ ἅγια αὕτη καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή ταύτης δὲ μεζῶν, ἡ μεγάλη Ἑβδομάς· καὶ τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος πάλιν, τοῦτο τὸ μέγα καὶ ἅγιον Σάββατον. Λέγεται δὲ μεγάλη Ἑβδομάς, οὐχ ὅτι μεζῶνες εἰσιν αἱ ἡμέραι αὗται, ἢ αἱ

ἔργα, ἀλλ' ὅτι τὰ μεγάλα καὶ ὑπερφυῆ τεράστια, καὶ ἐξίσια τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἔργα, ἐν ταύτῃ ἐπράχθησαν, καὶ μάλιστα σήμερον. Ὡς γὰρ ἐπὶ τῇ πρώτῃ κοσμογενείᾳ, πᾶν ἔργον διαπραξάμενος ὁ Θεός, καὶ ὕστερον τὸ κυριώτατον κατὰ τὴν ἔκκτην πλάσας τὸν ἄνθρωπον, τῇ ἐβδόμῃ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἡγίασεν αὐτήν, Σάββατον ὀνομάσας, ὃ δὴ κατάπαυσις ἐρμηνεύεται, οὕτω καὶ ἐν τῇ τοῦ νοητοῦ κόσμου ἐργασίᾳ, ἀρίστως ἅπαντα ἐργασάμενος, καὶ κατὰ τὴν ἔκκτην ἀναπλάσας αὐτὸς τὸν φθαρέντα ἄνθρωπον, καὶ ἀνακαινίσας διὰ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ καὶ θανάτου, κατὰ τὴν παροῦσαν πάλιν ἐβδόμην κατέπαυσε τὴν τελείαν τῶν ἔργων κατάπαυσιν, τὸν φυσίζωον ὑπνώσας ὕπνον καὶ σωτήριον. Κατῆι μὲν οὖν ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος μετὰ σαρκὸς ἐν τῷ τάφῳ· κάτεισι δὲ καὶ εἰς Ἄδην μετὰ τῆς ἀκηράτου αὐτοῦ καὶ θείας ψυχῆς, διαιρηθείσης τῷ θανάτῳ τοῦ σώματος· ἦν καὶ εἰς χεῖρας παρέθετο τοῦ Πατρὸς, ᾧ καὶ τὸ ἴδιον αἷμα προσήνεγκεν οὐκ αἰτησαμένῳ, λύτρον ἡμῶν γενόμενον· οὐ γὰρ δὴ ἐν Ἄδου, ὡς αἱ τῶν ἄλλων ἁγίων ψυχαὶ, κατεσχέθη καὶ ἡ τοῦ Κυρίου ψυχὴ· πῶς γάρ; μὴδὲν τῆς προγονικῆς ἐπαγομένη ἀρᾶς ὥσπερ ἐκεῖναι; Ἀλλ' οὐδὲ τὸ αἷμα ὁ ἐχθρὸς ἡμῶν Διάβολος ἔλαβε, καὶ ἡμᾶς κατέειχε, δι' οὗ ἠγοράσθημεν· πῶς γάρ; εἰ μὴ μόνον παρὰ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν Θεὸν αὐτὸν ὁ ληστῆς Διάβολος λαβεῖν εἶχε; Πλὴν σωματικῶς, καὶ μετὰ τῆς Θεότητος ἐνώκησε τῷ τάφῳ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἄκρως τῇ σαρκὶ ἐνωθείσης. Συνῆν δὲ τῷ Ἀησῆ καὶ ἐν Παραδείσῳ, καὶ ἐν Ἄδῃ ὑπῆρχεν, ὡς εἴρηται, μετὰ τῆς τεθειωμένης αὐτοῦ ψυχῆς· ὑπερφυῶς δὲ καὶ μετὰ τοῦ Πατρὸς ἦν καὶ τοῦ Πνεύματος συνέδριάζων, οἷα Θεός ἀπερίγραπτος. Ἀπανταχοῦ δὲ παρῆν, μὴδὲν τι τῆς Θεότητος ἐν τῷ τάφῳ πάσχούσης, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῷ Σταυρῷ· καὶ φθορὰν μὲν τὸ Κυριακὸν Σῶμα ὑπέστη, ἥτις ἐστὶ διάλευξις ψυχῆς ἀπὸ σώματος· διαφθορὰν δὲ, ἥτοι διάλυσιν σαρκὸς, καὶ μελῶν τελείαν ἀφάνισιν, οὐδαμῶς. Ἀλλ' ὁ μὲν Ἰωσήφ, τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καταγαγὼν, ἐν μνήματι καινῷ θάπτει, καὶ πλησίον τῶν Ἰουδαίων ἐν κήπῳ, λίθον μέγαν σφόδρα πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ μνήματος θέμενος. Οἶγε μὴ Ἰουδαῖοι, κατὰ τὴν Παρασκευὴν

προσιόντες, λέγουσι τῷ Πιλάτῳ· Κύριε, μεμνήμεθα, ὡς ὁ πλά-
νος ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτε ἔζη, ὡς μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.
Δοκεῖ οὖν ἡμῖν καλὸν εἶναι, τῇ σῇ ἐξουσίᾳ, κελεύσαι στρατιάν
ἀσφαλίσασθαι τὸν τάφον. Εἰ οὖν πλάνος, τί τῶν ῥημάτων φρον-
τίζετε, ὅτε ἔζη; ὅτι ὁμολογουμένως ἀπέθανε. Πότε δὲ εἶπεν,
ἐγείρομαι; Ἴσως ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Ἰωάνη παραδείγματος συ-
νῆγον αὐτό. Πάντως δὲ ἀγνώμονες, εἰ ἀσφαλισθήσεται ὁ τά-
φος, οὐ κλαπήσεται. Ἐλ πῶς οἱ ἀγνώμονες, ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν ἐ-
ποιοῦν, καθ' αὐτῶν πράττοντες οὐκ ἐγίνωσκον! Τοῦ δὲ Πιλάτου
κελεύσαντος, αὐτοὶ μετὰ στρατιωτικοῦ τάγματος, καὶ ἀκριβοῦς
τῆς σφραγίδος, κατησφαλίσαντο τὸν τάφον· καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ,
ἀλλοτρίαις οὔσης τῆς φυλακῆς καὶ τῆς σφραγίδος, ἡ ἀνάστασις
τοῦ Κυρίου διαβάλλοιτο. Ἀλλ' ὁ Ἄδης ἀπ' ἄρτι συστρέφεται,
καὶ ἰλιγγιᾶ στερρότερος τῆς δυνάμεως αἰσθανόμενος· συνεξεμέ-
σει τοιγαροῦν μετ' ὀλίγον διὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀδίκου κατα-
πόσεως, τοῦ στερρότατου καὶ ἀκρογωνιαίου λίθου, καὶ οὐς ἀπ'
αἰῶνος παρέθετο τῇ γαστρὶ, κατὰβρωμα ποιησάμενος.

*Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.*

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Αφρασον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὁσίους
» Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατα-
» τίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρω-
» τὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τροπάρια.

Πέτρῳται ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος, τὸν τρωθέντα
λόγχῃ τὴν πλευρὰν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώ-
μενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτὰ,
ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ολιβιὸς τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα
τὸν δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεὸς ἀναδέδεικται,
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς
εὐλογητός εἶ.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἢ τῶν ὅλων δέχεται ζωὴ, καὶ τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. *Λυτρώ- τὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.*

Μία ὑπῆρχεν, ἢ ἐν τῷ Ἄδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἐδῆμ, Θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. *Λυτρω- τὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.*

Καταβασία. Ἄφραστον θαῦμα.

ᾠδὴ ἢ. Ὁ Εἰρμός.

Προστηθι φρίττων οὐρανῶ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέ-
»λια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν
»ὕψις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖ-
»δες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
»πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λέλυται ἄχραντος ναὸς, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανί-
στησι σκηνήν· Ἄδᾶμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ
ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατήλθε μέχρις Ἄδου ταμείων· ὃν Παῖ-
δες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαιται τόλμα Μαθητῶν, Ἀριμαθείας δὲ ἀριστεύει
Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, αἰτεῖται καὶ κηδεύει κραυγάζων· ὃν Παῖ-
δες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οτῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀ-
φράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆν σφραγίζεται,
ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται·
ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰτοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἐκοσθητι φρίττων οὐρανέ,

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ, καθορώσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν
» γαστρὶ ἀνευ σποράς, συνέλαβες Υἱόν. Ἀναστή-
» σομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀ-
» παύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίσει καὶ πόθῳ σέ μεγαλύ-
νοντας.

Τροπάρια.

Ἐπι τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς δόνας φυγοῦσα, ὑπερφυ-
ᾶς ἐμακαρίσθην, Ἄναρχε Υἱέ· νῦν δέ σε Θεέ μου,
ἄπνουν ὀρώσα νεκρὸν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράτ-
τομαι δεινῶς· ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυθῆσωμαι.

Ἦ με καλύπτει ἐχόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν ἄδου, οἱ πυ-
λωροὶ ἡμφιεσμένον, βλέποντες σολήν, ἡμαγμένην,
Μήτηρ, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γὰρ,
πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὐθις καὶ μεγαλύνω σε.

Ἀγαλλιάσθω ἡ χτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γη-
γενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσχύλευται ἄδης· μετὰ μύρων
Γυναῖκες προσυπαντάτωσαν τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ, λυ-
τροῦμαι παγγενῆ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία. Μὴ ἐποδύρου μου, Μήτηρ.

Μετὰ δὲ τέλος τῆς θ'. ᾠδῆς, ἀρχόμεθα ψάλλειν μετὰ μέ-
λους τὰ ἐπόμενα ἐγκώμια εἰς τρεῖς στάσεις.

ΕΓΚΩΜΙΑ.

Σ Τ Α Σ Ι Σ Π Ρ Ω Τ Η .

Ἦχος πλ. ἀ.

Ἦ Ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ Ἀγγέλων στρα-
τιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασις δοξάζουσαι τὴν σὴν.

Ἦ Ζωὴ πῶς θνήσκεις· πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς· τοῦ θα-

νάτου τὸ βασιλείον λύεις δὲ, καὶ τοῦ ἄδου τοὺς νεκροὺς ἐξανίστας.

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν καὶ τὰ πάθη σου δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφῳ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανέντας ἀνιστῶν.

Ἰησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντός, τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ ἄδῃ ἐλήλυθας; ἢ τὸ γένος ἀπολύσαι τῶν βροτῶν;

Ὁ Δεσπότης πάντων, καθοράται νεκρὸς, καὶ ἐν μνηματι καινῷ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθη Χριστέ, καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὤλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν.

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακούργος Χριστέ, ἐλονίσθης δικαίων ἡμᾶς ἅπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου περνιτσοῦ.

Ὁ ὠραῖος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς, ὡς ἀνείδεος νεκρὸς καταφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὠραῖσας τοῦ παντός.

Ἄδης πῶς ὑποίσει, Σῶτερ παρουσίαν τὴν σὴν, καὶ μὴ θάττον συνθλασθεῖη σκοτούμενος, ἀστραπῆς φωτός σου αἴγλη ἐκτυφλωθεῖς;

Ἰησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριον φῶς, τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ κατακέκρυφαι; ὦ ἀφάτου καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

Ἄπορεῖ καὶ φύσις, νοερά καὶ πληθὺς, ἢ ἀσώματος Χριστέ τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου σου ταφῆς.

Ὡ θαυμάτων ξένων, ὦ πραγμάτων καινῶν! ὁ πνοῆς μοι χορηγὸς ἄπνοους φέρεται, κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδους, καὶ τῶν κόλπων Χριστέ, τῶν πατρῶων οὐδαμῶς ἀπεφοίτησας· τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον ὁμοῦ.

τῆς Ἀληθείας καὶ πόλου καὶ τῆς γῆς Βασιλεὺς, εἰ καὶ ἀφω-
σμικροτάτῳ συγκέλευσαι, ἐπεγνώσθης πάσῃ κτίσει Ἰησοῦ.

Σοῦ τεθέντος τάφῳ, πλαστουργάτα Χριστέ, τὰ τοῦ ἄ-
δου ἐσαλεύθη θεμέλια, καὶ μνημεῖα ἠνεώχθη τῶν βροτῶν.
Ὅτι τὴν γῆν κατέχων, τῆ δρακί νεκρωθεῖς, σαρκικῶς
ὑπὸ τῆς γῆς νῦν συνέχευται, τοὺς νεκροὺς λυτρῶν τῆς
ἄδου συνοχῆς.

Ἐκφορᾶς ἀνάβης, ἡ ζωὴ μου Σωτήρ, σοῦ θανάτου
καὶ νεκροὺς προσφοιτήσαντος, καὶ συνθλάσαντος τοῦ ἄ-
δου τοὺς μοχλοὺς.

Ὡς φωτὸς λυχνία, νῦν ἡ σὰρξ τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ γῆν ὡς
ὑπὸ μόδιον κρύπτεται, καὶ διώκει τὸν ἐν ἄδη σκοπασμόν.

Νοερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἡ πληθὺς, Ἰωσήφ καὶ
Νικοδήμω συσεῖλαι σε τὸν ἀχώρητον ἐν μνήματι μικρῷ.

Νεκρωθεῖς βουλήσει, καὶ τεθεῖς ὑπὸ γῆν, Ζωοβρότα
Ἰησοῦ μου ἐζώσας, νεκρωθέντα παραβάσει με πικρᾶ.

Ἡλλοιοῦτο πᾶσα, κτίσις πάθει τῷ σῶ, πάντα γάρ σοι
Λόγε συνέπασχον, συνοχέα σε γινώσκοντα παντός.

Τῆς ζωῆς τὴν πέτραν, ἐν κοιλίᾳ λαβὼν, ἄδης ὁ πᾶμ-
φάγος ἐξήμεσεν, ἐξ αἰῶνος οὖς κατέπιε νεκροῦς.

Ἐν καινῷ μνημείῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ τὴν φύσιν
τῶν βροτῶν ἀγεκαίνισας, ἀναστάς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν
νεκρῶν.

Ἐπὶ γῆς κατῆλθες, ἵνα σώσης Ἀδάμ, καὶ ἐν γῆ μὴ
εὐρηκῶς τοῦτον Δέσποτα, μέχρις ἄδου κατελήλυθας
ζητῶν.

Συγκλονεῖται φόβῳ, πᾶσα Λόγε ἡ γῆ, καὶ Φωσφόρος
τὰς ἀπῆνας ἀπέκρυψε, τοῦ μεγίστου γῆ κρυβέντος σου
φωτός.

Ὡς βροτὸς μὲν θνήσκεις, ἐκουσίως Σωτήρ, ὡς Θεὸς
δὲ τοὺς θνητοὺς ἐξανέστησας, ἐκ μνημάτων καὶ βυ-
θοῦ ἁμαρτιῶν.

Δακρυρρόους θρήνους, ἐπὶ σὲ ἡ Ἄγνη, μητρικῶς ὡς
Ἰησοῦ, ἐπιρραίνουσα, ἀνεβόαι πῶς κηδεύσω σε Υἱέ;

Ὡσπερ σίτου κόκκος, ὑποδὺς κόλπους γῆς, τὸν πολ-
λύχρουν ἀποδέδωκας ἄσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς
τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

Ἰὺν Ὑπὸ γῆν ἐκρύβης, ὡσπερ Ἥλιος νῦν, καὶ νυκτὶ τῆ
τοῦ θανάτου κεκάλυψαι· ἀλλ' ἀνάτειλον φαιδρότερον
Σωτήρ.

Ὡς Ἥλιου δίσκον, ἢ σελήνη Σωτήρ, ἀποκρύπτει, καὶ
σὲ τάφος νῦν ἐκρυψεν, ἐκλιπόντα τοῦ θανάτου σαρκικῶς.

Ἡ ζωὴ θανάτου, γευσασμένη Χριστός, ἐκ θανάτου τοὺς
βροτοὺς ἠλευθέρωσε, καὶ τοῖς πᾶσι νῦν δωρεῖται τὴν
ζωήν.

Νεκρωθέντα πάλαι, τὸν Ἀδὰμ φθονεῶς, ἐπανάγεις
πρὸς ζωὴν τῆ νεκρώσει σου, νέος Σῶτερ ἐν σαρκὶ φανείς
Ἀδάμ.

Νοεραὶ σε τάξεις, ἠπλωμένον νεκρὸν, καθορώσαι δι'
ἡμᾶς ἐξεπλήττοντο, καλυπτόμεναι ταῖς πτέρυξι Σωτήρ.

Καθελὼν σε Λόγε, ἀπὸ Εὐλοῦ νεκρὸν, ἐν μνημείῳ
Ἰωσήφ νῦν κατέθετο. Ἀλλ' ἀνάστα σώζων πάντας ὡς
Θεός.

Τῶν Ἀγγέλων Σῶτερ, χαρμονὴ πεφυκῶς, νῦν καὶ
λύτης τούτοις γέγονας αἴτιος, καθορώμενος σαρκὶ ἀ-
πνους νεκρός.

Υψωθείς ἐν Εὐλώ, καὶ τοὺς ζῶντας βροτοὺς, συνυ-
ψοῖς ὑπὸ τὴν γῆν δὲ γενόμενος, τοὺς κειμένους δι' ὑπὲρ
αὐτὴν ἐξανίστας.

Ὡσπερ λέων Σῶτερ, ἀφύπνῳσας σαρκὶ, ὡς τις σκύμος
ὁ νεκρὸς ἐξανίσταται, ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Τὴν πλευρὰν ἐνύγης, ὁ πλευρὰν εἰληφῶς τοῦ Ἀδάμ,
ἐξ ἧς τὴν Εὐάν διέπλασας, καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς κα-
θαρτικούς.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

Ἐν κρυπτῷ μὲν πάλαι, θύεται ὁ Ἄμνος· σὺ δ' ὑπαί-
θριος τυθεὶς ἀνεξίκακε, πᾶσαν κτίσιν ἀπεκάθηρας Σωτήρ.

Τίς ἐξείποι πρόπον, φρικτὸν ὄντως καινόν; ὁ δεσπό-
ζων γὰρ τῆς Κτίσεως σήμερον, πάθος δέχεται καὶ θνή-
σκει δι' ἡμᾶς.

Ὁ ζωῆς ταμίας, πῶς ὁράται νεκρός; ἐκπληττόμενοι
οἱ Ἄγγελοι ἐκράζον· πῶς δ' ἐν μνήματι συγκλείεται
Θεός;

Λογχονούκτου Σωτέρ, ἐκ πλευρᾶς σου ζωὴν, τῇ ζωῇ
τῇ ἐκ ζωῆς ἐξωσάσῃ με, ἐπιστάσεις καὶ ζωοῖς με σὺν
αὐτῇ.

Ἀπλωθεὶς ἐν Ζύλῳ, συνηγάγω βροτούς· τὴν πλευράν
σου δὲ νυγείς τὴν ζωήρρυτον, πᾶσιν ἀφесιν πηγάζεις
Ἰησοῦ.

Ὁ εὐσχήμων Σωτέρ, σχηματίζει φρικτῶς, καὶ κη-
δεύει ὡς νεκρὸν εὐσχημόνως σε, καὶ θαμβεῖται σου τὸ
σχῆμα τὸ φρικτόν.

ὑπὸ γῆν βουλήσει, κατελθὼν ὡς θνητὰς, ἐπανάγεις
ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Κὰν νεκρὸς ὠράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, ἐπανάγεις
ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Κὰν νεκρὸς ὠράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, νεκρῶθέν-
τας τοὺς βρωτοὺς ἀνεζώωσας, τὸν ἐμὸν ἀπονεκρῶσας
νεκρωτήν.

Ὁ χαρὰς ἐκείνης! ὦ πολλῆς ἡδονῆς! ἧς περ τοῖς
ἐν ἄδῃ πεπλήρωκας, ἐν πυθμέσι φῶς ἀσράφας ζοφεροῖς.

Προσκυνῶ τὸ Πάθος, ἀνυμνῶ τὴν Ταφὴν, μεγαλύνω
σου τὸ κράτος φιλόθρωπε, δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθο-
ροποιῶν.

Κατὰ σοῦ ρομφαία, ἐστιλβούτο Χριστέ, καὶ ρομφαία
ισχυροῦ μὲν ἀμβλύνεται, καὶ ρομφαία δὲ τροποῦται τῆς
Ἐδέμ.

Ἡ Ἀμνὰς τὸν ἄρνα, βλέπουσα ἐν σφαγῇ, ταῖς αἰκίαις
βαλλομένη· ἠλάλαξε, συγχινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοᾷν.

Κἄν ἐνθάπη τάφω, κἄν εἰς ἄδου μολῆς, ἀλλὰ Σῶτερ καὶ
τοὺς τάφους ἐκένωσας, καὶ τὸν ἄδην ἀπεγύμνωσας Χριστέ.

Ἐκουσίως Σῶτερ, κατελθὼν ὑπὸ γῆν, νεκρωθέντας
τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, καὶ ἀνήγαγες ἐν δόξῃ πατρικῇ.

Τῆς Τριάδος ὁ εἷς, ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἐπανείδιστον
ὑπέμεινε θάνατον· φρίττει Ἥλιος, καὶ τρέμει δὲ ἡ γῆ.

Ὡς πικρὰς ἐκ κρήνης, τῆς Ἰούδα φυλῆς, οἱ ἀπόγω-
νοι ἐν λάκκῳ κατέθεντο, τὸν τροφέα μανναδότῃ Ἰησοῦν.

Ὁ Κριτὴς ὡς κριτὸς πρὸ Πιλάτου κριτοῦ, καὶ παρίστα-
τα, καὶ θάνατον ἀδίκον, κατεκρίθη διὰ Εὐλοῦ Σταυρικοῦ.

Ἀλαζῶν Ἰσραὴλ, μισαιφόνε λαέ, τί παθὼν τὸν Βα-
ραββᾶν ἠλευθέρωσας, τὸν Σωτῆρα δὲ παρέδωκας σταυρῷ;

Ὁ χειρὶ σου πλάσας, τὸν Ἀδάμ ἐκ τῆς γῆς, δι' αὐτὸν
τῇ φύσει γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἐσταύρωσαι βουλήμα-
τι τῷ σφ.

ὑπακούσας Λόγε, τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, μέχρις ἄδου τοῦ
δεινοῦ καταβέβηκας, καὶ ἀνέστησας τὸ γένος τῶν βροτῶν.

Ὁἴμοι φῶς τοῦ κόσμου! οἴμοι φῶς τὸ ἐμόν! Ἰησοῦ
μου, ποθεινόπατε ἔκραζεν, ἡ Παρθένος θρηνηδοῦσα
γοερῶς.

Φθονουργέ φονουργέ, καὶ ἀλάστωρ λαέ, κἄν σινδό-
νας καὶ αὐτὸ τὸ σουδάριον, αἰσχύνθητι, ἀναστάντος τοῦ
Χριστοῦ.

Δεῦρο δὴ μιὰρὲ, φονευτὰ μαθητὰ, καὶ τὸν τρόπον τῆς
κακίας σου δεῖξόν μοι, δι' ὃν γέγονας προδότης τοῦ
Χριστοῦ.

Ὡς φιλάνθρωπός τις ὑποκρίνη μωρὸς, καὶ τυφλὸς πανώ-
λεθρώτατε ἀσπονδε, ὁ τὸ μύρον πεπερακίως διὰ τιμῆς.

Οὐρανίου μύρου, ποίαν ἐσχᾶς τιμήν; τὸ εἰμίον· τί ἐ-
δέξω ἀντάξιον; λύσσαν εὔρε· κατερώτατε Σοφίαν.

Εἰ φιλόπτωχος εἶ, καὶ τὸ μύρον λυπῆ, κενουμένου
εἰς ψυχῆς ἰλαστήριον, πῶς χρυσῶ ἀπεμπολεῖς τὸν Φω-
ταυγῆ;

ὦ Θεέ καὶ Λόγε, ὦ χαρὰ ἡ ἐμή, πῶς ἐνέγκω σου τα-
φήν τὴν τριήμερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μη-
τρικῶς.

Τίς μοι δώσει ὕδωρ, καὶ δακρύων πηγᾶς; ἡ Θεόνυμ-
φος Παρθένος ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου
Ἰησοῦν;

ὦ βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθὺς, κλαύσατε
καὶ πάντα θρηνήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρί.

Πότε ἴδω Σῶτερ, σὲ τὸ ἄχρονον φῶς, τὴν χαρὰν καὶ
ἡδανὴν τῆς καρδίας μου; ἡ Παρθένος ἀνεβόα γοερῶς.

Κάν ὡς πέτρα Σῶτερ, ἡ ἀχρότομος σὺ, κατεδέξω τὴν
τομήν, ἀλλ' ἐπήγασας, ζῶν τὸ ρεῖθρον, ὡς πηγὴ ὧν τῆς
ζωῆς.

Ὡς ἐκ κρήνης μιᾶς, τὸν διπλοῦν ποταμόν, τῆς πλευ-
ρᾶς σου προχεοῦσης ἀρδόμενοι, τὴν ἀθάνατον καρπού-
μεθα ζωήν.

Θέλων ὠφθῆς Λόγε, ἐν τῷ τάφῳ νεκρὸς, ἀλλὰ ζῆς
καὶ τοὺς βροτοὺς, ὡς προεῖρηκας, Ἀναστάσει σου Σωτῆρ
μου ἐγερεῖς.

Δόξα Πατρί.

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε, σὲ τὸν πάντων Θεόν, σὺν Πατρὶ
καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν
σου ταφήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Ἄγνη, καὶ τιμῶμεν τὴν
ταφήν τὴν τριήμερον, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον.

Ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ Ἀγγέλων στρα-
τιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σὴν.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΤΟΝΙΣΜΕΝΟΝ.

Ἦχος π.λ. α.

Η ζ ω η η η η ε εν τα α α φω

ω ω κα τε ε τε ε ε ε θης Χοι στες ε ε η και

Α γ γε λων στρα τι ι αι αι ε ε ξς πλη ητ

το ο ον το η συγ κα α τα θα κσιν δο ξα ζου ουσι

τη ην σην

Εἶτα συναπτή μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ ἐκφώνησις...

Ἔστι δὲ ἐδλόγηται σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται σου ἡ βασι-
λεία κτ.λ. — Θυμιάσατος δὲ τοῦ ἱερέως, ἀρχεται τῆς δευτέ-
ρας στάσεως ὁ ἀριστερός χορός, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχος.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἦχος π.λ. α.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ
Ἄσταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντά τὸ
κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Ἄξιόν ἐστί, μεγαλύνειν σὲ τὸν πάντων Κτίστην τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ῥυσθέντες τῆς φθορᾶς.

Ἐφριξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος Σῶτερ ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους Χριστέ, δύναντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Ἐπνωσας Χριστέ, τὸν φυσίζων ὕπνον ἐν τάφῳ, καὶ βαρέως ὕπνου ἐξήγειρας, τοῦ τῆς ἀμαρτίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνων ἔτεχόν σε Τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῷ, ἀφορήτους, ἔλεγεν ἡ Σεμνή.

Ἄνω σε Σωτῆρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν ἠπλωμένον γῆ, φρίττουσιν ὄρωντα τὰ Σεραφίμ.

Ῥήγνυται ναοῦ, καταπέτασμα τῆ σῆ Σταυρώσει, κρύπτουσι φωστῆρες Λόγε τὸ φῶς, σοῦ κρυβέντος Ἥλιε ὑπὸ γῆν.

Γῆς ὁ καταρχὰς, μόνω νεύματι πῆξας τὸν γύρον, ἄπνους ὡς βροτὸς καθυπεῦδου γῆν φρίξον τῷ θεάματι Οὐρανέ.

Ἐδυσ ὑπὸ γῆν, ὁ τὸν ἀνθρώπον χειρὶ σου πλάσας, ἐξαναστήσης τοῦ πτώματος, τῶν βροτῶν τὰ στίφη, πανσθενεστάτῳ κράτει.

Θρῆνον ἱερὸν, δεῦτε ἄσωμεν Χριστῷ θανόντι, ὡς αἱ Μυροφόροι γυναῖκες πρὶν, ἵνα καὶ τὸ Χαῖρε ἀκουσώμεθα σὺν αὐταῖς.

Μῦρον ἀληθῶς, σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις Λόγε ὅθεν σοι καὶ μῦρα προσέφερον, ὡς νεκρῷ τῷ ζῶντι, γυναῖκες μυροφόροι.

Ἄδου μὲν ταφεῖς, τὰ βασιλεία Χριστέ συντρίβεις, θάνατον θανάτῳ δὲ θανατοῖς, καὶ φθορᾶς λυτροῦσαι τοὺς γηγενεῖς.

Ῥεῖθρα τῆς ζωῆς, ἡ προχέουσα Θεοῦ Σοφία, τάφον ὑπεισῶσα ζωοποιεῖ τοὺς ἐν τοῖς ἀδύτοις ἄδου μυχαῖς.

Ἴνα τὴν βροτῶν, καινουργήσω συντριβεῖσαν φύσιν, πέπληγμαι θανάτῳ θέλων σαρκί. Μῆτερ οὖν μὴ κόπτου τοῖς ὀδύρμοις.

Ἐδὺς ὑπὸ γῆν, ὁ φωσφόρος τῆς δικαιοσύνης, καὶ νεκροὺς ὡσπερ ἐξ ὕπνου ἐξήγειρας, ἐκδιώξας, ἅπαν τὸ ἐν τῷ ἄδῃ σκότος.

Κόκκος διφυῆς, ὁ φυσιζῶος ἐν γῆς λαγόσι, σπείρεται σὺν δάκρυσι σήμερον, ἀλλ' ἀναβλασῆσας, Κόσμον χαροποιήσει.

Ἐπτηξεν Ἀδάμ, Θεοῦ βαίνοντος ἐν Παραδείσῳ, χαίρει δὲ πρὸς ἄδην φοιτήσαντος, πεπτωκὼς τὸ πρῶην, καὶ νῦν ἐγηγερμένος.

Ἐπένδει σοι χοῶς, ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ δακρῶν, σαρκικῶς κατατεθέντι ἐν μνήματι, ἐκδιώσα. Τέκνον, ἀνάσα, ὡς προέφησεν.

Τάφῳ Ἰωσήφ, εὐλαβῶς σε τῷ καινῷ συγκρύπτων, ὕμνους ἐξοδίου θεοπρεπεῖς, τοῖς συμμίκτοις θρήνοις μέλει σοι Σωτήρ.

Ἦλοις σε Σταυρῷ, πεπαρμένον ἡ σὴ Μήτηρ Λόγε, βλέψασα τοῖς ἤλοις λύπης πικρᾶς, βέβληται καὶ βέλεσι τὴν ψυχὴν.

Σὲ τὸν τοῦ παντός, γλυκασμὸν ἡ Μήτηρ καθορῶσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρὸν, δάκρυσι τὰς ὄψεις βρέχει πικρῶς.

Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἀδικόν σου σφαγὴν. ἔλεγεν ἡ Πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.

Ὅμμα τὸ γλυκὺ, καὶ τὰ χεῖλη σου πῶς μύσῳ Λόγες; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβῶ ὁ Ἰωσήφ.

Ἵμνους Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους ἄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν. ἄδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφίμ.

Δύγεις ὑπὸ γῆν, Σῶτερ Ἡλιε Δικαιοσύνης· ὄθεν ἡ τε-
κούσα Σελήνη σε, ταῖς λύπαις ἐκλείπει σῆς θεάς σερουμένη.

Ἐφρίξεν ὀρών, Σῶτερ ἄδης σε τὸν Ζωοδότην, πλοῦ-
τον τὸν ἐκείνου σκυλεύοντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς
ἐξανιστώντα.

Ἡλιος φαιδρὸν, ἀπαστράπτει μετὰ νύκτα Λόγε· καὶ
σύ δ' ἀναστὰς ἐξαστράψειας, μετὰ θάνατον φαιδρῶς ὡς
ἐκ παστοῦ.

Γῆ σε πλαστουργέ, ὑπὸ κόλπους δεξαμένη τρόμω, συ-
σθεθεῖσα Σῶτερι τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τι-
ναγμῷ.

Μύροις σε Χριστέ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ Εὐσχήμων, νῦν
καινοπρεπῶς περισείλαντες· Φρίξον, ἀνεβῶων, πᾶσα ἡ γῆ!

Ἐδὺς Φωτουργέ, καὶ συνέδου σοι τὸ φῶς Ἡλίου· τρόμω
δὲ ἡ Κτίσις συνέχεται, πάντων σε κηρύττουσα Ποιητῆν.

Λίθος λαξευτός, τὰν ἀκρόγωνον καλύπτει λίθον· ἰάν-
θρωπος θνητός δ' ὡς θνητὸν Θεόν, κρύπτει νῦν τῷ τάφω·
φρίξον ἡ γῆ!

Ἴδε μαθητῆν, ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, Τέκνον,
καὶ φθογγῆν δὸς γλυκύτατον, ἔκραζε δακρῦουσα ἡ Ἀγνή.

Σὺ ὡς ὦν ζωῆς, χορηγὸς Λόγε τοὺς Ἰουδαίους, ἐν
Σταυρῷ τυθεὶς οὐκ ἐνέκρωσας· ἀλλ' ἀνέστησας καὶ τού-
των τρὺς νεκροὺς.

Κάλλος Λόγε πρὶν, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν ἔσχες,
ἀλλ' ἐξαναστὰς ὑπερέλαμψας, καλλωπίσας τοὺς βροτοὺς
θεαίαις αὐγαῖς.

Ἐδὺς τῇ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος· καὶ μὴ
φέρων βλέπειν ὁ Ἡλιος, ἐσχοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Ἡλιος ὀμαῦ, καὶ Σελήνη σκοτισθέντες· Σῶτερ, δούλους
εὐνοοῦντας εἰκονίζον, οἱ μελαίνας ἀμφιέννυνται σπολάς.

Οἶδέ σε Θεόν, Ἐκατόνταρχος κᾶν ἐνεκρώθης· πῶς σε
οὖν Θεέ μου ψαύσω χερσὶ; φρίττω, ἀνεβῶα ὁ Ἰωσήφ.

Ἔπνωσεν Ἀδὰμ, ἀλλὰ θάνατον πλευρᾶς ἐξάγει· σὺ δὲ νῦν ὑπνώσας Λόγε Θεοῦ, βρούεις ἐκ πλευρᾶς σου Κόσμον ζωὴν.

Ἔπνωσας μικρὸν, καὶ ἐζώωσας τοὺς τεθνεῶτας, καὶ ἐξανασᾶς ἐξανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος Ἀγαθέ.

Ἦρθης ἀπὸ γῆς, ἀλλ' ἀνέβλωσας τῆς σωτηρίας, τὸν οἶνον ζωῆς ῥυτε ἀμπελε. Δοξάζω τὸ πάθος καὶ τὸν Σταυρόν.

Πῶς οἱ νοεροὶ, Ταγματάρχαι σε Σωτὴρ ὁρῶντες, γυμνὸν ἡμαγμένον κατάκριτον, ἔφερον τὴν τόλμαν τῶν σαυρωτῶν;

Ἀραβιανὸν, σχολιώτατον γένος Ἑβραίων, ἔγνωσ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ· διατί κατέκρινας τὸν Χριστόν;

Χλαῖναν ἐμπαιγμοῦ, τὸν Κοσμήτορα πάντων ἐνδύεις, ὃς τὸν Οὐρανὸν κατεσέρωσε, καὶ τὴν γῆν ἐκόσμησε θαυμασῶς.

Ὡσπερ πελεκᾶν, τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανέντας παιῖδας ἐζώωσας, ἐπιστάξας ζωτικὸς αὐτοῖς κρουνοῦς.

Ἦλιον τὸ πρῖν, Ἰησοῦς τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, ἔστησεν· αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας Οἰκτίρμων, καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, καὶ εἰς ἄδην καταβέβηκας Χριστέ.

Ἦρθη σταυρωθεὶς, ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται, ὃ μὴ φέρουσα ἐσείετο δεινῶς.

Οἶμοι ὦ Υἱέ! ἡ Ἀπίρανδρος θρηνεῖ καὶ λέγει· ὄν ὡς Βασιλέα γὰρ ἠλπίζον, κατάκριτον νῦν βλέπω ἐν Σταυρῷ.

Ταῦτα Γαβριὴλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, ὃς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Ἰησοῦ.

Φεῦ! τοῦ Συμεῶν, ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία· ἡ γὰρ σὴ ῥομφαία διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν Ἐμμανουήλ.

Κἄν τοὺς ἐκ νεκρῶν, ἐπαισχύνθητε, ὦ Ἰουδαῖοι, οὓς ὁ Ζωοδότης, ἀνέστησεν, ὃν αὐτοὶ ἐκτείνατε φθονερῶς.

Ἐφριξεν ἰδὼν, τὸ ἀόρατον φῶς σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσχότασεν ὁ Ἥλιος τὸ φῶς.

Ἐκλαιε πικρῶς, ἡ Πανάμωμος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἐώρακε, σὲ τὸν ἀφραστον καὶ ἀναρχον Θεόν.

Νέκρωσιν τὴν σὴν, ἡ Πανάφθορος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα πικρῶς σοι ἐφθέγγετο· μὴ βραδύνης ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

Ἄδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σὲ εἶδεν, Ἥλιε τῆς δόξης ἀθάνατε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Μέγα καὶ φρικτόν, Σῶτερ θέαμα νῦν καθοράται! ὁ ζωῆς γὰρ θέλων παραίτιος, Θάνατον ὑπέστη, ζωῶσαι θέλων πάντας.

Νύττη τὴν πλευρὰν, καὶ ἠλοῦσαι Δέσποτα τὰς χεῖρας, πληγὴν ἐκ πλευρᾶς σου ἰώμενος, καὶ τὴν ἀκρασίαν, χειρῶν τῶν Προπατόρων

Πρὶν τὸν τῆς Ῥαχὴλ, υἱὸν ἐκλαυσεν ἅπας κατ' οἶκον νῦν τὸν τῆς Παρθένου ἐκόψατο, Μαθητῶν χορεία σὺν τῇ Μητρί.

Ῥάπισμα χειρῶν, Χριστοῦ δέδωκαν ἐν σιαγόνι, τοῦ χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντος, καὶ τὰς μύλας θλάσαντος τοῦ θηρός.

Ἕμνοις σου Χριστέ, νῦν τὴν Σταύρωσιν καὶ τὴν Ταφήν τε, ἅπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν, οἱ θανάτου λυτρωθέντες σὴ ταφῇ.

Δόξα Πατρί.

Ἄναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε, καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν Ἀνάχτων κραταίωσον, κατὰ πολεμίων ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Τέξασα ζώνη, Παναμώμητε Ἄγνη Παρθένε, παῦσον
Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ βράβευσον εἰρήνην ὡς ἀγαθή.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον οἱ δύο Χοροί.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΤΟΝΙΣΜΕΝΟΝ. Ἦχος πλ. α΄.

Α ξι Χ ο ο ν ζ ε ε σ τ ι ν μ ε γ α λ υ υ ν ε ι ε ι ν σ ε

 τ ο ν Ζ ω ο ο ο δ ο ο ο τ η ν ᾠ τ ο ν ε ν τ ῶ Σ τ α υ ρ ῶ

 τ α α ς χ ε ι ε ι ρ α ς ε κ τ ε λ ε ι ν κ η ν τ α ᾠ και σ υ ν υ ν τ ρ ι

 ψ α ν τ α τ ο κ ρ α α τ ο ς τ ο υ ο υ ε χ θ ρ ο υ

Εἶτα συραπὴ μικρὰ, καὶ ἡ ἐκφώρησις.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χε-
ρουβιμ ἐπαραινόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.

Καὶ θυμῶντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχεται ὁ δεξιὸς Χορὸς τῆς
τρίτης στάσεως.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ἦχος γ΄.

Αἰ γενεαὶ πάσαι, ὕμνον τῇ Ταφῇ σου, προσφέρουσι
Χριστέ μου.

Καθελών τοῦ ξύλου, ὁ Ἀριμαθείας, ἐν τάφῳ σε κη-
δεύει.

Μυροφόροι ἦλθον, μύρα σοι Χριστέ μου, κομίζουσαι
προφρόνως.

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους, προσοίσωμεν τῷ
Κτίστη.

Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα, σὺν Μυροφόροις πάντες μυρί-
σωμεν ἐμφρόνως.

Ἰωσήφ τρισμακάρι, κήδευσον τὸ Σῶμα, Χριστοῦ τοῦ
Ζωοδότου.

Οὓς ἔθρεψε τῷ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ
εὐεργέτου.

Οὓς ἔθρεψε τῷ μάννα, φέρουσι τῷ Σωτῆρι, χολὴν ἄ-
μα καὶ ὄξος.

Ὡ τῆς παραφροσύνης καὶ τῆς Χριστοκτονίας, τῆς
τῶν Προφητοκτόνων!

Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, προδεδώκεν ὁ μύσης, τὴν ἄβυσ-
σον σοφίας.

Τὸν ῥύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δό-
λιος Ἰούδας.

Κατὰ τὸν Σολομῶντα, βόθρος βαθὺς τὸ στόμα, Ἑ-
βραίων παρανόμων.

Ἑβραίων παρανόμων, ἐν σχολιαῖς πορείαις, τρίβολοι
καὶ παγίδες.

Ἰωσήφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν
Κτίστην.

Ζωοδότα Σῶτερ, δόξα σου τῷ κράτει, τὸν ἄδην κα-
θελόντι.

Ἵπτιον ὀρώσα, ἡ Πάναγνός σε Λόγε, μητροπρεπῶς
ἐθρήνει.

Ὡ γλυκὺ μου ἔαρ, ὦ γλυκυτότατόν μου τέκνον, ποῦ σου
ἔδου τὸ κάλλος;

— Θρήνον συνεχίνει, ἡ πάναγνός σου Μήτηρ, σοῦ Λόγε νεκρωθέντος.

— Γύναια σὺν μύροις, ἤκουσι μυρίσαι, Χριστὸν τὸ θεῖον μύρον.

— Θάνατον θανάτω, σὺ θανατοῖς Θεέ μου, θεία σου δυναστεία.

— Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται, σοφία σῆ Θεέ μου.

— Πρὸς τὸν πυθμένα ἄδου, κατήχθη ὁ προδότης, διαφθορᾶς εἰς φρέαρ.

— Τρίβολοι καὶ παγίδες, ὁδοὶ τοῦ τρισαθλίου, παράφρονος Ἰούδα.

— Συναπολοῦνται πάντες, οἱ σταυρώταί σου Λόγε, Γιέ Θεοῦ Παντάναξ.

— Διαφθορᾶς εἰς φρέαρ, συναπολοῦνται πάντες, οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων.

— Γιέ Θεοῦ Παντάναξ, Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω;

— Ἡ Δάμαλις τὸν Μόσχον, ἐν Ξύλῳ κρεμασθέντα, ἠλάλαζεν ὀρώσα.

— Σῶμα τὸ Ζωηφόρον, ὁ Ἰωσήφ κηδεύει, μετὰ τοῦ Νικοδήμου.

— Ἀνέκραζεν ἡ Κόρη, θερμῶς δακρυρροοῦσα, τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.

— Ω φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου τέχνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;

— Τὸν Ἀδὰμ καὶ Εὐάν, ἐλευθερῶσαι, Μητερ, μὴ θρήνει ταῦτα πάσχω.

— Δοξάζω σου Γιέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.

— Ὄξος ἐποτίσθης, καὶ χολὴν Οἰκτίρμων, τὴν πάλαι λῶν γεῦσιν.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ίκρίω προσεπάγης, ὁ πάλαι τὸν λαόν σου, στύλω νε-
φέλης σκέπων.

Αἱ Μυροφόροι Σῶτερ, τῷ τάφῳ προσελθοῦσαι, προσέ-
φερόν σοι μύρα.

Ἀνάστηθι Οἰκτίρμων, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων, ἐξανι-
στῶν τοῦ ἄδου.

Ἀνάστα Ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ, δακρυρροοῦ-
σα λέγει.

Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων Λόγε, τῆς σὲ
ἀγνώως Τεκούσης.

Οὐράνιαι Δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρόν σε
καθορῶσαι.

Τοῖς πόνῳ τε καὶ φόβῳ, τὰ Πάθη σου τιμῶσι, δίδου
πταισμάτων λύσιν.

Ὁ φορικτὸν καὶ ξένον, θέαμα Θεοῦ Λόγε! πῶς γῆ σε
συγκαλύπτει;

Φέρων πάλαι φεύγει, Σῶτερ Ἰωσήφ σε, καὶ νῦν σε
ἄλλος θάπτει.

Κλαίει καὶ θρηνεῖ σὲ, ἡ Πάναγγός σου Μήτηρ, Σωτήρ
μου νεκρωθέντα.

Φρίττουσιν οἱ νόες, τὴν ξένην καὶ φορικτὴν σου, τα-
φήν τοῦ πάντων Κτίστου.

Ἐρβάναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωτὶ
ἐλθοῦσαι.

Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ, λαῶ σου σωτήριαν, δώρησαι σὴ
Ἐγέρσει.

Ὁ Τριάς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον
τὸν Κόσμον.

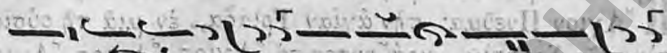
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, ἀνάστασιγ Παρθένε, ἀξίωσον
σοὺς δούλους.

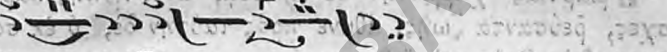
Και πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον.

Αἰ γενεαὶ πάσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, πρᾶσφέρουσι
Χριστέ μου.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΤΟΝΙΣΜΕΝΟΝ. Ἦχος γ'. Γα.

Α ι   αι   αι   γε   νε   ε   ε   αι   πχ   α   α   σι   αι

 αι   αι   υ   υ   μνοντη   τα   φη   η   η   σουπρος   φε

 ερου   σι   ι   ι   Χρι   στες   ε   ε   μουου

Εἶτα συναπτή μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἐκφώνησις.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν κ.λ.

Καὶ εὐθὺς τὰ Εὐλογητάρια, εἰς ἦχον π.λ. ἀ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε δίδαξόν με τὰ δίκαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε, ἐν νε-
κροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτὴρ τὴν ἰσχύν
καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγειραντά, καὶ ἐξ
ἄδου πάντας ἐλευθερώπαντα.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτρια
κιρνᾶται; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος,
προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις: Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον
καὶ ἦσθητε ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Μίαν πρῶτῃ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου
Θρήνολογοῦσαν ἄλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγε-
λος, καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται μὴ κλαίετε
τὴν Ἀνάστασιν δὲ, Ἀποστόλοις εἶπατε, καὶ κτλ.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρανῶς πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογιζέσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προδοτήν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδάμ· ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός.
(ἐκ τρίτου).

Εἶτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, κτλ.

Καὶ εὐθὺς τὸ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ. ἤχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τοῦτο λέγεται ἐκ γ'. μόνον, καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Εἰς τοὺς Αἶτον, ἰσθῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν ταῦτα τὰ στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'.

Σήμερον συνέχει τάφος, τὸν συνέχοντα παλάμη τὴν Κτίσιν καλύπτει λίθος, τὸν καλύψαντα ἀρετῇ τοὺς οὐρανοὺς ὑπνοῖ ἡ ζωὴ, καὶ ἄδης τρέμει, καὶ Ἀδάμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται. Δόξα τῇ σῇ Οἰκονομίᾳ, δι' ἧς τελέσας πάντα σαββατισμὸν αἰώνιον, ἐδωρήσω ἡμῖν, τὴν Παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν.

Ὁ αὐτός.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα; τίς ἡ παροῦσα κατάπαυσις; Ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, ἐν τάφῳ σαββατίζει, καινὸν ἡμῖν παρέχων σαββατισμόν. Αὐτῷ βοήσωμεν, ἀνάστα ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐν τάφῳ κειμένην, ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους ζωοποιήσῃ. Δεῦτε σήμερον, τὸν ἐξ Ἰούδα ὑπνοῦντα θεώμενοι, προφητικῶς αὐτῷ ἐκβοήσωμεν. Ἀναπεσὼν κεκοίμησαι ὡς λέων· τίς ἐγερεῖ σε Βασιλεῦ; ἀλλ' ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκουσίως. Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος π.λ. β'.

Πτήσατο Ἰωσήφ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν· ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος π.λ. β'.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον Σάββατον· αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα· ἐν ἣ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῆ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδώρησατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ *rūr.* Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

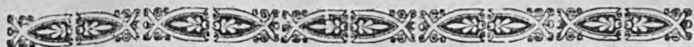
Δοξολογία μεγάλη.

Handwritten notes in the left margin, including the name "D. G. G. G." and other illegible cursive text.

Main body of handwritten text in Greek, including the name "Κωνσταντίνος" and other illegible cursive text.

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Αναούσεια"

έν Λαρίσει, 1880

Μετὰ τὴν Δοξολογίαν εἰσοδεύουσιν οἱ Ἱερεῖς μετὰ τοῦ Ἐυαγγελλίου καὶ τοῦ Ἐπιταφίου κύκλῳ τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ λαοῦ, κρατοῦντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἐπιτάφιον, ὅτε ψάλλεται ἐν τῶν παρόντων ἁσματικῶν κατὰ βούλησιν.

ΑΣΜΑΤΙΚΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟΝ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ.

Ἦχος λβ'. Πα.
Δι.

Α
α α α α α α α γι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Handwritten musical notation on a page with ten staves. Each staff consists of a line of rhythmic notation (neumes) above a line of Greek text. The text is a form of Church Slavonic. The characters used include the Greek letters alpha (α), beta (β), gamma (γ), delta (Δ), epsilon (ε), zeta (ζ), eta (η), theta (θ), iota (ι), kappa (κ), lambda (λ), mu (μ), nu (ν), xi (ξ), omicron (ο), pi (π), rho (ρ), sigma (σ), tau (τ), upsilon (υ), phi (φ), chi (χ), psi (ψ), omega (ω), and the digamma (Ϝ). Some characters are written in a larger, bolder font, possibly indicating a specific rhythmic value or a section marker. The notation is dense and fills most of the page.

The image displays ten staves of handwritten musical notation. Each staff consists of a series of rhythmic symbols, including vertical stems with flags and horizontal lines, arranged in a sequence. Below each staff, there are small circles and other symbols that likely represent specific rhythmic values or notes. The notation is dense and appears to be a form of shorthand or a specific dialect of musical notation. A large, semi-transparent watermark reading "ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" is overlaid diagonally across the page.

Handwritten musical notation in a single system, consisting of ten staves. Each staff contains a melodic line with various rhythmic and pitch markings, and a corresponding line of Greek text below it. The text is written in a cursive, historical style. The notation includes various symbols such as vertical lines, horizontal lines, and small letters above and below the notes. The Greek text includes words like "σχυ", "ρ", "ο", "σ", "α", "β", "γ", "δ", "ε", "ζ", "η", "θ", "ι", "κ", "λ", "μ", "ν", "ξ", "ο", "π", "ρ", "σ", "τ", "υ", "φ", "χ", "ψ", "ω", "α", "β", "γ", "δ", "ε", "ζ", "η", "θ", "ι", "κ", "λ", "μ", "ν", "ξ", "ο", "π", "ρ", "σ", "τ", "υ", "φ", "χ", "ψ", "ω".

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

05 Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι α α γι ι 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Handwritten musical notation on a page with ten staves. Each staff consists of a musical staff with notes and rests, and a line of Greek text below it. The text includes various Greek letters and symbols such as ο, γ, α, π, λ, γι, αα, ααα, θ, and χ. The notation is in a traditional Greek style, possibly for a liturgical or religious text. A large, semi-transparent watermark reading "ΔΗΜΟΤΕΛΕΙΑ" is overlaid diagonally across the page.

α α α λε α θ α ν α τ ο ο ο υ ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος ε ε ε ε ε λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λ ε ε

η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η ε λε η σ ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

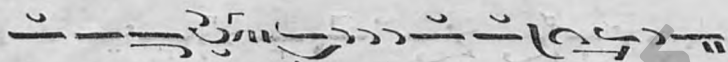
ο ο ο ο ο ν η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η μα α α α

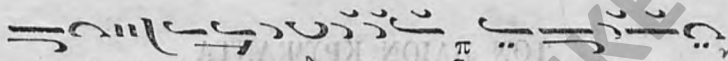
Δημόσια Κεντρική

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεϊα"

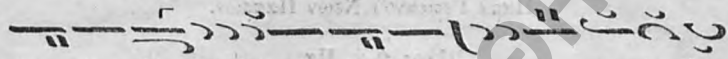

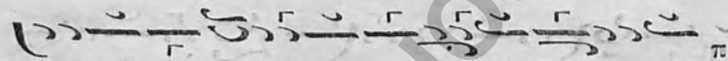
ου ου ου ου ου ου δι ι ι ι ι ι α α α α

α α ορ ρα α α δι αρρα γεν ^π τω ω ω ω του

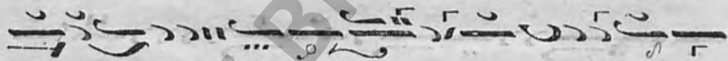
ου ου ου ου ου Σω τη η η ρο ο ο ο ος θη

α α να α α α α α α α ρα α α α τω ^π ₉

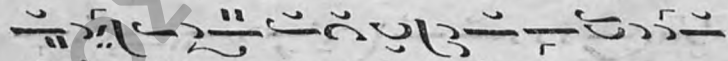
ο Ι ι ω ω ω ω ω ση η η η η η η φ θε

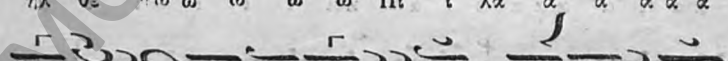
α α α α α α σα α α α α α α α με ε

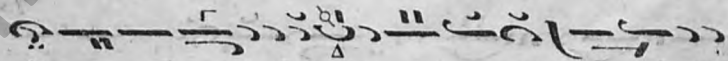
θε ασχη με ε νο ο ρο ο ο ος ρη προ ο ση η η

ηλ θε τω ω ω ω ω Πι ι λα α α α α α

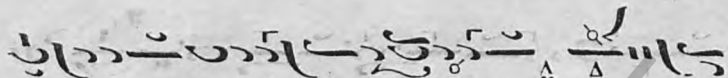
α α ρα α α α α α τω ^π ₉ κα α α α

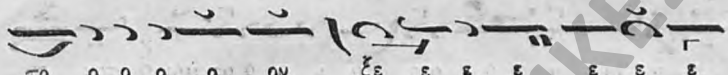

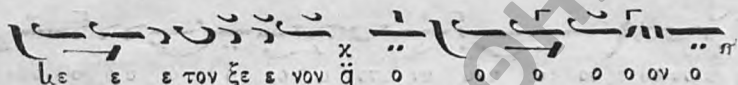
θι ι ι ι ι ι ις τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου το ο ο ον

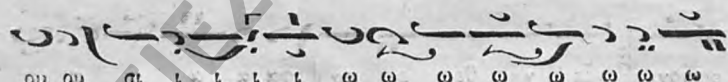

 το ο ο ο ο ο ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε

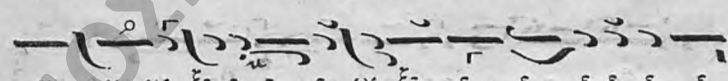

 λε ε ε τον ξε ε νον ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο

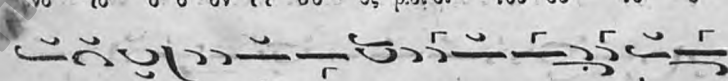

 φυ υ υ γυ υ γυ λοι οι μι σου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ουν τε ε ες θα γα του ου ου

 ου ου σι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

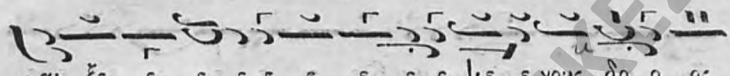

 ω ω ως ξε ε ε ε ε ως ξε ε ε ε ε ε ε ε

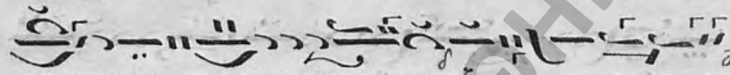

 νο νο ο ο ον νο δο ος μοι οι του ου το ο

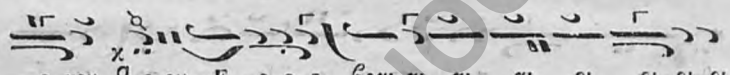

 ο ον το ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ξε νι ι ζειν π τους πτω χου ου ους τε ε ε ε και

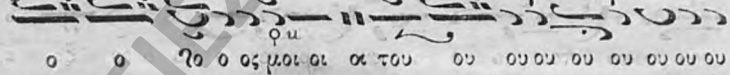

 αι ξε ε ε ε ε ε ε ε λε ε νους δο ο ος

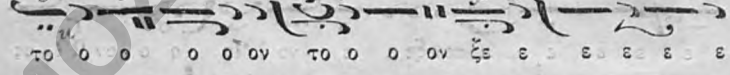

 μοι οι οϊτου ου ου ου ου το ον το ξε ε ε ε ε ε

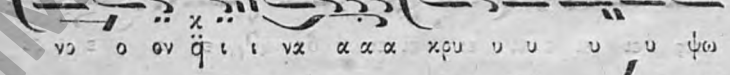

 ε νον ρ ο ον Ε ε ε ε βραι αι αι αι οι οι οι οι

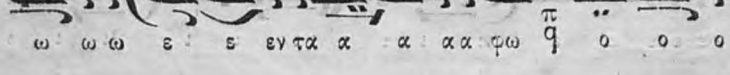

 τω ω ω φθο ο ο ο ο νω ρ α α πεε ε ε

 ξε ε ε ε ε νω ω σην κρ ο ο σμω ω δο ο

 ο ο ρο ο σ μοι αι α του ου ου ου ου ου ου ου

 το ο ο ο ο ο ον το ο ο ον ξε ε ε ε ε ε

 ν ο ον ρ ι ι ν α α α κρυ υ υ υ υ ψω

 ω ω ω ε ε εντα α α α α φω ρ ο ο ο

ι ι αν επκα ρχ α α α α ατ το ο ο ο

μαι αι αι αι αι νε ε ε κρον σε κα α θο

ρω ω ω σχ α α α αλ λα α α α α

α τη ση η η Δ α α α α νχ α α στχ α

α α α α α α α λ α α α οει θχ α α α

α αρ ρου ου ου ου οχ με ε ε ε γχ α α α

λ υ υ υ υ γω χ και αι του ου ου ου ου ου ου

ου ου τοι οις τοι οι οι οι οι τοι οι οι υν υν τοις λο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γοι εις

δ υ σω ω ω ω πω ω ω ω ων το ο ο ον Πι

ι ι λ α α α α τον ο ευ σγη μω ω ω

ω ω ω λ α α α μ β α α α α νει τουου

Σω ω ω τη η η η η ρε ο ο ος το ο

ο ο σω ω ω ω μ α κ αι αι αι αι αι αι φ

ο ο ο ο ο βω ω ω ω ω ε ε ε ε ε

εν σι ι ι ν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο νι

εν ει ει λ η η η η η η η η σα α α α α α

και αι αι αι σμ υ υ υ υ υ υ ρ να α κ α α α

α α τε ε ε ε ε θεν το ο ο ο ε ε ε εν τα

α α α α φ τον πα α α α α ρε ε ε ε

ε ε ε γ γ ο ν τ ζ π ζ α α α α α α α α α α

α α σ ε ν ε ι ε ι ρ ζ ω α η η ν αι αι ω ω ω

ω ο ω ω ν ι ι ε ρ ι ι ι ι ο ν ρ χ κ ι ω τ ο ο β

ο ο ο ο ο με ε ο ε ε κ ε ο ε ε γ α ε ο ε ε ε

ε ε ε ε λ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λ ε ε ε

ο ν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο β ο ι ο ο ο ο

ο ο

ο ο

ο ο

ο ο

ο ο

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Νο 100 / 200
Δημοσια Κεντρικη
Βιβλιοθηκη Σλαβιστης Μανουσσεια

Ἐπαγε. Ἰθύντων ἀπάντων ἔνδον τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἱερῶν εἰσε. Ἰθύντων ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, ἐκφωνεῖ ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερῶν: Πρὸς ἅπαντας. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία καὶ ψάλλονται ἀμέσως τὰ Τροπάρια. Ὅτε κατηήλθες. Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί. καὶ τὸ ὁ Εὐσχήμων Ἰωσήφ, περικλιούντων τῶν Ἱερῶν τρεῖς τὴν Ἀγ. Τράπεζαν.
εὐθὺς δὲ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει.

Τροπάριον τῆς Προφητείας ἤχος β'.

Ὁ συνέχων τά πέρατα, τάσῃ συσχεθῆναι κατεδέξω Χριστὲ, ἵνα τῆς τοῦ Ἄδου καταπτώσεως, λυτρώσης τὸ ἀνθρώπινον, καὶ ἀθανάτισας, ζωώσης ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Ἀνάστα Κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

τὴν Προφητείαν, καὶ τὸν Ἀπόστολον.

Προκείμενον, ἤχος βαρὺς.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε. 6.

Αδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς ἔστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριστός. Ὡστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εὐληκρινείας καὶ

ἀληθείας. Χριστὸς γὰρ ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Γέγραπται γάρ· Ἐπι-κατάρatos πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐ-λογία τοῦ Ἀβραάμ γενήται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγ-γελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ πίστεως.

Ἄλληλούϊα ἦχος πλ. ἀ.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλείπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός·

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμρτωλοὶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Εἶτα ὁ πρῶτος ἱερεὺς, ἰστάμενος ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Πύλης λέγει τὸ ἀκόλουθον Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον.

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν, ὅτι ὁ πλάνος ἐκεῖνος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγειρόμαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτόν, καὶ εἰπωσὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη, χείρων τῆς πρώτης· ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχετε κουστωδίας, ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες, ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ἐκτενής. Εἶπωμεν πάντες. Πληρώσωμεν τὴν ἑσθιτήν. καὶ τὰ
λοιπὰ, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπέλυσαι.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ Λυχνικόν, ἀλλύσσει ὁ ἱερεὺς πᾶσαν τὴν ἱε-
ρατικὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ στὰς κατ' ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τρα-
πέλης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίσει σταυροειδῶς καὶ ἐκφωνεῖ
λέγων:

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ κτ.λ' καὶ ἡμῶν
ἀποχριστομένῳ τὸ, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΣΥΝΤΟΜΟΝ.

Ἦχος λ'α'. Πα.

Χρι στο ος α νε ε ε στη η εκ νε ε εκρων

θζ νζ α τω θζ ανα τον πα τη η η η σα α α ας

και τοις ε εν τοις μνημασι ζω ω ην χα ρι σα α με νος

Τὸ τέλος ^χ ᾗ χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΕΤΕΡΟΝ ΑΡΓΟΝ.

Ἦχος λ' α'. Πα.

Χ ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε στη η

ε ε ε ε ε ε ε εκ νε ε ε ε ε κρω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων θα α α

νχ α α α α τω ω θα α α α α νχ α α α

θα α νχ το εν λ πχ α α α τη η η η

η η σα α σς και αι τοι οι οι οις εε τοι οις

μνη η η η η η μχ α α α α σι ι λ ζω

ω ω ω η ην χ α α α α ρι ι σα α α α α με

ο ο ο ος Τὸ τέλος. Δ σκ με νο ο ο ο ο

ο ο ος

Συναπτή μεγάλη μεθ' ἣν ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς: Ὅτι πρέτει σοὶ
 πᾶσα δόξα· καὶ εὐθε.

ΚΕΚΡΑΓΑΡΙΟΝ ἸΑΚΩΒΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ.

Ἦχος β'. Δι.

Κυ υ ρ ι ι ι ο ρ ι ι ι ε Δ Ε κε ε

ε κ ρ α α α α α α α α α α ζ α

α α α α π ρ ος σε ε ε ε ε σ κ α α α ρ α ε ι

σ κ α κ ο υ σο ρ ο ρ ο κ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο κ ε ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μ ο υ ε ι σ κ

α κ α ρ α α κ ο υ σο ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μ ο υ Κυ

υ υ υ ρι ε ε ε ε Κυ υ ρι ι ι ι ηι ι ι

ι ε ε κε ε ε κρ α α α α α α α

α α ξα α α α α α προς σε ει ει εε σα

α α α ηα ει σα α κου ου οο ο ο ο ο

ο ο ο οο ο κε εε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο μου προ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

σχες ε ες τη η φα ω ω νη η η η η η

της δε η η η η η η η η η η η η εε ω ω

ω ω ω ηω ω ως μου εν τω κε κρ α γε ε

ε ε ε ε ε νχι με ε ε ε ε κε ε ε ε ε

προς σε ε ε ει σα α α ρα α ακου σε ο

ο ο ο νμου Κυ υ υ υρι ε

K α τευ θιν θη η η η η η η ρη η η η τω η

προ ο ο σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χη η η η η η η η μου ουως θυ μι ι ι ι

α α α ρα α α α μα ε ε νω ω ω ω

ρω ω ω ω πι ο ο ο ο ν ο ο ο ο ο ο ο ο ω

ε ε ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ον σου ε ε ε

πζ α α α αρ σις τω ω ω ω ω ω ω ρω ω

ωων χζει ει ρω ω ω ω ρω ω ωων μο θυ σι ι

Νι ς
ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ρι ι ι ι ι ς η η η η η νη η η η ει σα α α
α ω ς α ακου σο ο ο ο ο ο μ μου Κυ υ υ υ
ρι ε

ΣΤΙΧΗΡΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ἤχος β. Δι.

Τον προ αι ω ω νων εκ Πι τρο ο ο ο ο
ο ο ο ς ο ο σ γε εν νη η θε ε ε λε ε εν τα
τον θε ε ς ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ς ο ο ο ο ο γνη
σχ αρ κω θε ε ε ε εν τα εκ Πι ρ θε ε
νου σου Μα ρι ι ι ι α ες δε ε ε ε λε ε

ε ε υ τε προ ο ο ο σκ υ υ υ υ νη η

η η η σω ω ζω ω ω ω μεν Σταυ ρο ο

ο ο ον γα α α α αρ υ πο μει ει ει να α

α α α ας τη τα φη η η η η η πε ρε δο

θη ως αυ το ο ο ος η θε ε ε λη η σε ε

και αι α νη στι α α α ας ε εκ νε ε κρω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω λε ε ε ω ω ω ω ω

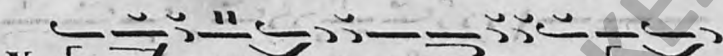
λω ω ω ω αν ε ε ε σω ω σε ε ε ε με τον π λη

νω ω ω ω ω με ε ε νο ον α α α α α

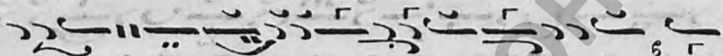
α α α α α αν θρω ω ω ω ω α α

κ αν θρωπον

Χ ρι στο ο ηο ο ος ο ο ο ο ο Σω ω ω ω

ω ω ω ω τη η ηρ η η η η η η η η μων το

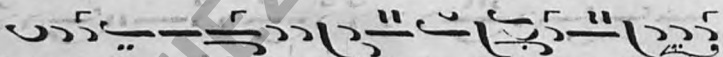
κ ιθ η μω ω ω ν χει ει ρο γραφον προσ η λω ω σα

α στω ω ω Στα αυ ρω ω ω ω ω εξ η η λειει

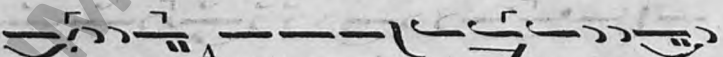
ει ει ψε κχι τυ θζ να α α α α του το κρη

α α α το ο ο οος κα τη η η η ηρ γη η η

η η η η σε προ σκυ νου ου ου ου μεν α αυ του

ου ου ου ου ου τιν τρι η η η η η κμε ε ε

ε ρον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γε ε

Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε γερ σιν

Σ υν Αρ χα αγ γε ε λε ε ε λοι οι οι οι ος

υ υ υ υ υ υ υ μνη η η η η η η η η

σω μεν Χρι στου ου ου ου ου του ου ου ου τη η η

ην Α α α α α α α να α α α α

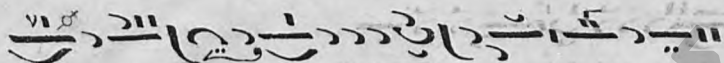
στα α α τα α α α σιν αυ το ο ος γαρ λυ υ

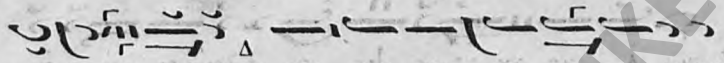
τρω ω της εε στι και σω τη η η η κρ τω ω ω

ω ω ων ψυ χω ων η η η η η η η η η η μων

και εν δο ο ο ξη φο βε ρα α α α α

και κρη τι α α α α δυ νη α α α α μει ει

 ^{νι σ}
 π α α λι ι π α λι υ ε ε ε ε ε ε ε

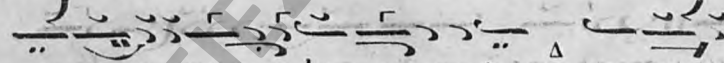

 ε ρ χ ε ε τ χ ι α ι Δ χ ρ ι γ α ι κ ο ο ο ο σ μ ο

 ο ο ο ν ο ν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 π λ α α α ο ν ε ε ε ε π λ α σ ε ν Δ

 Σ ε τ ο ν Σ τ α κ υ ρ υ θ ε ε ε ε ε ν τ α κ χ ι α ι

 α ι α ι α ι α ι τ α σ φ ε ε ε ε ε λ ε ε ε ε ν τ α ε

 Δ α α γ γ ε ε ε λ ε ε ε ε λ ο ς ε κ χ ρ υ Δ

 ξ ε ε ε ε Δ ε σ π ο ο ο τ η ν Δ κ χ ι α ι ε ε λ ε γ ε

 ε ε τ α ι ς γ υ υ ν χ ι ξ ι ο θ ε ε ε υ τ ε ι ι ο ε ε τ ε

 ο π ο υ ε ε ε ε ε ε χ ρ ι τ ο ο ο ο ο ο ο Κ υ

Δημόσια Κεντρική
 Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ὡς ἴδοντες ἡμεῖς ἡμῶν καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἡμεῖς

ὡς ἴδοντες ἡμεῖς ἡμῶν καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἡμεῖς

ὡς ἴδοντες ἡμεῖς ἡμῶν καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἡμεῖς

αὐτῶν ἡμῶν καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἡμεῖς

αὐτῶν ἡμῶν καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἡμεῖς

αὐτῶν ἡμῶν καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἡμεῖς

αὐτῶν ἡμῶν καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἡμεῖς

αὐτῶν ἡμῶν καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἡμεῖς

αὐτῶν ἡμῶν καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἡμεῖς

αὐτῶν ἡμῶν καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἡμεῖς

Εν τω Σταυρω ω ω ω σου ου ου ου κζ
α α α α α α τη η ηρ γη η η ηη η η η
σας τιν του ζ υ υ υ υ υ λου σου ου ηου
ου ου ου ου ου κζ α τζ α α α α α ρζ αν
εν τη τα α φη η η σου ε γε κρω σας του θα
κζ του ου το κζ α α α α το ος εν δε τη η
ε ε γε ε ερ σει ει ει ει ηει ει ει ει σου ε
φω τι ισως το γε νος τω ωων αν θρω ω ω ω ηω
ω ω ω πων δι α του το σοι οι βο ω ω ω
ω με εν εν ερ γε ε ε τα Χρι στε ε ε

Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Δ Ο Θ ε ο ς η ο μ ω ω ω ν

δ ο ο ο ο ξ χ σοι Δ

Η χ ν ο ι γ η σ χ α ν σοι ο ι Κ υ υ υ ρ ι ι ι ι ι

ι ι ι ε φ ο ο ο ο ο β ω π υ υ υ

υ υ υ υ λ α ι α ι α ι θ α α α α ν χ α

α α α α τ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ρ π υ λ ω ρ ο ι ο ι

Δ α α δ ο υ ο υ ι δ ο ο ο ο ν τ ε ς σ ε ε ε ε ε

π τ η η η η η η ξ α ν π υ υ υ λ α α τ α ς γ α ρ

χ α λ κ α α κ α ς σ υ ν ε ε ε τ ρ ι ι ι ι

ι ι ψ α ς ρ και μο χ λ ο υ ο υ ο υ ς σ ι δ η η ρ ο υ ο υ

α α δο ο ο ρο ο ο ον τες εκ στο μα α α

α α α τω ω ω ω ω ν α α α α α ν α με

ε ε λ ψ ω ω η ω ω ω μεν δε ε ευ τε ε

π α αν τες εν οι οι οι οι οι οι οι οι ροι

οι οι οι κω Κυ ρι ι η ι ι ι ου προ ο

σπε ε ε ε σω ω ω ω μεν λε ε ε ε ε γο ο

ο ο ο ον τες ο ε πι ξυ λουου Σταυ ρω ω θει

ει ει ει ει ει ει ει εις και εκ γε κρω ω ω ν α να

σ τ α α α α α α α α α ας και ω ν εν

κολ ποις τουου Πα α κτρο στο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι λα α α α σθη κη η η τι ταις α μαρ

τι ι ι ι ι ι ι ι ι αι αι αι αι αι αι αι

η η η η η μων

Και γυ υ υ υ ν και α α ει ει ει ει ει ει και

εις τους αι ω ω ω ν ας των αι ω ω ω ω νων

Α α μη η η η η η ν

Π α ρη η η λ θεν η σκι α α α α α α του

ου νο ο ο μου τη ης χα α ρι ι το ο ο ο

ος ελ θου ου ου ου ου σης ως γαρ η βα α α

τος ουκ ε ε και αι εε το κα τκ α φλε ε ε

ε ε γο με ε ε ε ε νη η ου τω Παρ θε ε ε

νο ος ε ε τε ε κς και Παρ θε ε νος ε ε

μει ει ει γας αν τι στου υ υλου πυ υ ρο ο ο

ος δι και ο συ υ υ υ υ υ υ νη γς α

νε ε ε τει λεεν Η η η λι ι ι ι ι ι ι ος

αν τι ι Μω υ υ σε ε ε ως Χριστο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος η σω τη ρι ι ι α α

τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ψυ χω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω η η η των ψυ χω ω ω

ων η μω ω ω ω ω

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ Φῶς ἰλαρόν·

Εἶτα ψάλλομεν τὸ παρόν τρίς·

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ἦχος Βαρύς. Γα.

Τις Θεός με ε ε ε ε ε ε ε γας ως ο ο Θε
ε ε ε ε ο ος η η η μων δ συ ει ει ο Θε
ο ος ο ποι ω ωων θυ μα σι ι α μο
ο ο ο νο ος

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρέξάμην· αὐτὴ ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ἰψίστου.

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

Μετὰ δὲ τὸ προκείμενον ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι κτλ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Εἰς διαφόρους γλώσσας.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ.

(Κατὰ τὸ κείμενον τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμῖς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Σοφία ὀρθή.

Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

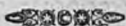
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

ΟΥΣΗΣ ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων,
 καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγ-
 μένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔση
 εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο
 εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ· ἐ-
 χάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀ-
 πέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν,
 ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς, Λάβετε πνεῦμα ἅγιον.
 ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρα-
 τῆτε, κεκράτηνται.

Θωμάς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, ἐωράκαμεν τὸν Κύριον· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΕΙΣ ΗΡΩΙΚΟΝ ΕΞΑΜΕΤΡΟΝ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ . . .

Ὅρακε νωϊτέροισιν ἐν οὐασι πάγχυ βάλωμεν,
Θέσφατον, ἡμερόεσσαν, ἀγνήν, Εὐάγγελον ὄππα,
Μηλίξωμεν Ἄνακτα Θεὸν, μέγαν, οὐρανίωνα.

Σοφία ὀρθῇ.

Ἰθυγενῆς Σοφίῃ. Εὐαγγελίσι κλύωμεν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Εἰρήνη χαρίεσσ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον ἐσσίται.

Ἐκ δ' ἄρ' Ἰωάννοιο, τὸ δ' ἔστι βροντογόνοιο·

Ἄλλ' ἄγετ' ἀτρεμέσι, χρησμοὺς λεύσωμεν ὀπωπαῖς.

Οὔσης ἀψίας.

Εὔτε δὴ ἥελιος φαέθων ἐπὶ ἔσπερον ἦλθε,

Καὶ σκιάωντο ἀγυιαί, ἐπὶ χθονὶ πουλυδοτείρῃ

Ἡματι ἐν πρώτῳ, ὅτε τύμβου ἄλτο Σαωτῆρ,

Κληῖσταὶ δὲ ἔσαν θυρίδες πυκινῶς ἀραρυταί,

Βλήντο δὲ πάντες ὄχῃες, εὐσταθέος μεγάραιο,

Ἐνθα μαθηταί, ὁμοῦ τε ἀολλέες ἠγερέθηοντο,

Μυρόμενοι θανάτῳ ἐπ' ἀεικέῃ Χριστοῦ ἀνάκτος,

Καὶ χόλον ἀφραίνοντα Ἰουδαίων τρομέοντες.
Ἦλυθε δὲ τότε Χριστὸς ἀναξ θεοειδέϊ μορφῇ
Ἔστη δ' ἐν μεσάτῳ ἀναφανδόν, καὶ φάτο μῦθον·
Εἰρήνη ὑμῖν, φίλη, ἡσυχίη τ' ἐρατεινὴ.

Καὶ τοῦτο εἰπών.

Ὡς εἰπών, ἐπέδειξεν ἐν πλευρῇ ἠδὲ χειρας.
Γήθησαν δὲ Μαθηταί, ἐπεὶ εἶδον Εὐρυμέδοντα.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

Τοὺς δ' αὖθις προσέειπεν Ἰησοῦς οὐρανοφοίτης.
Εἰρήνη ὑμῖν φίλη, ἡσυχίη τ' ἐρατεινὴ.
Ὡς ἐμὲ πέμψε Πατήρ, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει,
Ὡς δ' ἐγὼ ὑμέας ἐς χθόνα πέμπω εὐρυόδειαν.

Καὶ τοῦτο εἰπών.

Ὡς ἄρα φωνήσας, Μύσταις ἔμπνευσ' ἀγορεύων.
Πνεῦμα δέχυσθ' ἅγιον, φασιμβρωτον, ὑψιθώκον.
Ὡν μὲν ἀτασθαλίας θνητῶν ἀφέητ' ἐπὶ γαῖαν,
Τοῖσιν ἦπου ἀφίενται ἐπ' οὐρανὸν ἀστερόεντα.
Ὡν δ' ἄρ' ἐπεσβολίας ὑπερφιάλων κρατέητε,
Τοῖσιν ἀλυκτοπέδης, κεῖναι σθεναρῆς κρατέονται.

Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δάδεκα.

Θωμᾶς δ' ὧ ἐπὶ κλησὶς ἅπασι Δίδυμος ἀκούειν,
Οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις Μύσταις πρὶν ὁμώροφος ἔσκε,
Ἰησοῦς ὅτ' ἔθη, εἰσω μελάθροιο ἑταίρων.
Ἰηχον οὖν ἄλλοι τούτῳ ἐρήρηες ἑταῖροι·
Εἶδομεν ὀφθαλμοῖσιν Ἰησοῦν Παγκρατέοντα.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Τοὺς δ' ἀπαρχειβόμενος Θωμᾶς προσέφησεν ἀτειρής.

Ἴχνια ἦν μὴ ἴδω μετὰ χεῖρσιν ἠλοτορήτοις,
Δάκτυλον ἐμβάλω τε ἐκείνου ἔνδοθι χειρὸς,
Χεῖρά τ' ἐμὴν εἴσω πλευρῆς οἱ ῥεῖτα βλασίμην,
Οὔποτε ὑμετέροισι λόγοις κερκλῆ κκτανεύσω.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΕΙΣ ΜΕΤΡΟΝ ΙΑΜΒΙΚΟΝ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ . . .

Ἐπαξίως κλύωμεν ἀγίου ἔπους
Ἄγωμεν ὠδὴν ἱκετήριον πάνυ.
Ἡμῶν Ἄνακτι, δώμαθ' ὅς πόλου ἔχει.
Ὅρθή σοφίη! ἀγλαῶν ἐφετμέων
Εὐάγγελον νῦν οὔκασιν θῶμεν γ' ὅπα.

Πάντεσσι χάριμα

Ἐκ τοῦ κατὰ . . .

Ἐκ τῶν Ἰωάννοιο ῥητῶν ἐνθέων
Ἄκουσμα ὄντως τῶν πάνυ ψυχροσώων.
Σιγὴν τε πάντες σχῶμεν ἠδ' ἡσυχίην.

Οὔσης ὀψίας . . .

Ἡμος δ' ἄρ' ἔσκεν ὀψίη τῶν Σαββάτων,
Εὐτ' ἂν πυλάων κεῖτ' ὄγεὺς τανυσμένος,
Ἔσαν θ' ἐταῖροι ἐνθα δὴ θεβυσμένοι
Δέει μανίης Ἰσραὴλ θεοκτόνου,
Μέδων ποθεινὸς ἤλυθεν Παγκρατέων.
Τῆμός τε μέσσον ἴστατ' αὐδάων φίλοις,
Θρσσεῖτ' ὀπηδοὶ! χάριμ' ὑμῖν ἀνασσέτω.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν . . .

Ἦ, καὶ φίλοισι φῆν' Ἀναξ τὰς ἐὰς χέρας,
Πλευρὴν τε θειὴν δεξιήν τ' οὐταμένην.
Τοὶ δ' ὡς ἀνακτα εἶδον ὑψιβρεμέτην,
Ἄφαρ χάρησαν, νόσφι βάλλον τε τρόμον.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς . . .

Αὐτὶς δὲ τοῖσιν εἶπε πανσθενοῦς βίη,
Ὅμοφρονεῖτε ! ἀσπάσασθ' ἡσυχίην.
Ἄφύντος ὡσπερ ἰς ἔπεμψέ μ' ἐς χθόνα,
Κἀγὼ φεραυγῶς ὑμμέας ὡς ἐς γ' ἔθνη.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν . . .

Ἦ, καὶ ἄημα Πνεύματος Παναγίου
Ἦκεν γ' ἀπο στόματος ἀμβροτον μάλα,
Δέχυσθε, φήσας, Πνεῦμα θεῖον προφρόνως.
Ὅτου βροτῶν κεν ἀμπλακημάτων μένος
Λύσητε, τοῖσι ταῦτα συγγνώστ' ἄρ' πέλει.
Ὅν αὐτε δ' ἔμπης ἐνδέδονται ἐν γέη
Τάων ἀσύγνωστ' ἐν πόλῳ τε τυγχάνει.

Θωμᾶς δέ . . .

Θωμᾶς δὲ τῶν δε, δίδυμος κεκλημένος
Ἄπῆν, παρόντος Παμμέδοντος ἐν μέσῳ
Φράζεσκον οἱ ἔπειτα οἱ ἄλλοι φίλοι
Ἄνακτα Χριστὸν λεύσαμεν λαοσσόον.
Ἄτὰρ μετηῦδα τοῖς λίην ἀραρότως,
Εἰ μή με λεύσω τρῆσιν ἧλων δριμύων
Χερσίν, ποσίν τε Δεσπότου τετρημένοις,
Οὐλῇ τε τῶν δε δάκτυλ' αὐτῆς ἐμὰ φέρω,

Αὔθις τε πλευρὴν χειρὰ γ' ἀκριβουμένην,
Ἦκιστα πίστιν ἐμμέων λόγοις ἔχω.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΣΛΑΒΟΡΩΣΣΙΣΤΙ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Ἰσοποδόπιτισε νὰμ σλίσανιγριου σφετάγο Εὐάγγελια, Γό-
σποδα Πόγα μόλημ.

Σοφία ὀρθῆ . . .

Πρεμούδροστ πρόστι οὐσλίσιμ σφετάγο Εὐάγγελια.

Εἰρήνη πᾶσι.

Μιρβ σιγέμ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἦτ Ἰωάννα σφετάγο Εὐάγγελια τζένια.

Πρόσχωμεν.

Βόνμεμ.

Οὔσης ὀφίας.

Σούστου πῆζδιε ἔδεν τόι βογεδίνο ὄτσουποτ, ἰδβρεμ ζατ
βορέννιμ, ἰδιέζε παγιάχο οὐτζενιτζι ἰγεγὸ σόπρασι σράχα ράδι
Ἰουδεΐσκα, πριΐδε Ἰησοῦς, ἰσάτ ποσρεδιγέ, ἰγλαχόλα ἰμ
μίρβαμ.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν.

Ἰσιγέ ρέκ, ποκαζλ, ἰμ ρούτσιε ἰνόζιε ἰρέπρα σβοεά βοσ-
ράδο βασασέ, ζέ οὐτζενιτζι ἰδιγιέβ σέ Γόσποδα.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

Ῥετζέ ζέ ἰμ Ἰησοῦς πάκι, μίρβαμ, γιάκοζε ποσλά μιγιά
Ἦτέττς ἰ ἔζ ποσελάιο θι, ἰσιγ ρέκ δοῦνο ἰγλαχόλαἰμ πριΐ-

μίτε δούχ σφιὰτ ἴμζε ὄππουσιτέ, κρεχί, ὅτ πούστεταιχ ἴμ.
ἴμζε δερζιτέ, δέρ, ζάτσε.

Θωμάς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα.

Θωμᾶ ζέ γεδιν ὅτ δθανάδεσιατε γλαγόμεμιτ πλινέτς νε-
πιγετού σνίμι, γεκδὰ πριίδε Ἰησοῦς γλαγόμελαχου ζέ γεμου
δρουζούι οὔτζενιτσι, βίδιγεχομ Γόσποδα.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Ὅνζε ρετζέ ἴμ ἄστε νεβίζου ναρούκου γεγὸ, γιάζβ κβοζ-
δίννια ἰβλοζού, ρούκου μογιού βρέπρα γεγὸ νεμου διέρι.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΤΙ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζωθῆναι.

Ἰ ὄσποδόπιτισε νὰμ ὀλίσανιγιου σφετάγο Εὐάγγελια Γό-
σποδα Πόγα μόλιμ.

Σογία ὀρθῆ.

Μιρβ βσιγέμ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ὅτ Ἰωάννα σφετάγο Εὐάγγελια τζένια.

Πρόσχωμεν.

Βόνμεμ.

Οὔσης ὀψίας.

Κατοπέσε κῆσκο βετζερτὰ, φτόγεδεν πέρβιεν νὰ σετμίτσα
τὰ ἰβρατάτα πέχα, ζακλουτζνι τάμο, κδέτο πέχα οὔτζενιτζι,
τέ νέκοβι σόπρανι ζαραδι στραχάτ Ἰουδέιτσι· δοιδέ Ἰησοῦς,
ἰ ζαστανὰ νὰ ὀρέδ, ἰ ρετζέ ἴμ, μιρ-βαμ.

Και τοῦτο εἰπών.

Ἰσοῦα κατὸ ρέτζε ποκαζῖ ἱμ ρατζε τὲ ἰ νόζε τὲ, ἰ ρέπρα τὰ σι ἄ οὔτζενιτζι τὲ σὲ βοζράδοβαχα κατὸ βίδεχα Γόσποδα.

Εἶπερ οὖν αὐτοῖς.

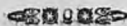
Ἄ Ἰησοῦς ἱμ ρέτζε πάκι, μιρ βάμ. Κακβότο με πρατι Ὀτέτο, ἰ ἄζ δι πράσταμ· ἰ κατὸ ρέτζε τοβὰ, δούχνα, ἰ ρέτζε ἱμ· πριημήτε δούχ σβιάτ· νὰ κοῖτο προστίτε κρεχοβὲ τὲ, σὲ δὰ ἱμ σὲ πρόστατ, ἄ νὰ κοῖτο δερζίτε στὲ δὰ σὲ δαρζιάτ.

Θωμάς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα.

Ἄ Θωμά, γεδιν ὁ δθανάτισετε, κόιτο σὲ γοβόρι πλιζνέτς, νὲ πέσε τάμο, σασνιχ κογίτο δόϊδε Ἰησοῦς· ἰ γοβόρεχα μου δρούγι τε οὔτζενιτζι βίδεχμα Γόσποδα.

Ὁ δὲ εἶπερ αὐτοῖς.

Ἄ τοῖ ἱμ ρέτζε, ἀκό νὲ βίδιμ να ρεκί του σοι ράνι τε ὅτ κβόζδει τε, ἰ νὲ τούριμ πράστατρ μόνη βράνι τὲ κβόζνι, ἰ νὲ τούριμ ρακάτα μεγιά βρεπράτα μου, νὲ στέμ δα ποβιέροβαμ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΑΛΒΑΝΙΣΤΙ.

Δίγι πρέμα σι οὐ ἔρ ἀτὲ δίτε τὲ στούνε, κὲ ἰσ δίτα ἔ- πῆρε ἔγιά βεσε κὲ κένε ἔδὲ διούαρτε πιούλτουρε, τὲκ κένε πλέδουρε μαθητήγγ τε γκα φρίκα ἔ Ἰουδαίνεβετ, ἔρδι Ἰησοῦι ἔ κεντερόγι ντε μὲς τὲ τριούρε, ἔ οὐ θότε πάκι ἔδα- σουρι πιγίου.

Ἐ σι οὐθά κατὸ οὐ δεφτέου δούαρτε, ἔδὲ πριν' ἔτίγι, οὐ γκεζούανε μαθητήγγτε σὲ πάνε ζόντε.

Περσερι οὐ θότε Ἰησοῦγι ἀτιοῦρε, πάχι ἐ δασουρι πίγιου
σίνδερ κούρ με δεργκόι μούα ἱμάτε οὐ τεργκὸγγ ἐδὲ οὔνε
γιοῦδε.

Ἐ μὲ τὲ θένε κετὸ φρίγι πιτά, ἐ οὐ θότε, μέρι φριοῦμε
τὲ πὲ κουάρε, ἐκούγιτ κε τὲ δεγένι φάγετε, τὲ γένε τὲ δί-
γερα ἐκούγιτ τὲ γιαπάνι νὲ γένε τὲ πάιτουρα.

Θωμάι νε γκάτε διουμπεδιέτετε, κὲ κιοῦχεῖ πινιαχ, σιο
πάσχε μετὰ κούρ ἔρδι Ἰησοῦ ἐ ἰθάνε μαθητήγγ τε ἔτεγέρε,
πάμε ζάτνε.

Ἐ ἄ οὔ οὐ θότε ἀτιοῦρε, οὔνε πὰ πάρε δὲ δούαρτ ἐτιγι
πλιάχτε ἐπερόναβετ, ἐ ζὲ βὲ γχίστι νε τήμ ντὲ βέντ τὲ
περόναβετ, ἐ τὲ βὲ δόρενε ντὲ πρίνε τὲ τήγ νοῦχε πεσόγγ.

TO AYTO ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ.

Et ut nos digni fiamus auditione sancti Evangelii, Domi-
num Deum nostrum oremus.

Cum attentione recti

Audiamus sanctum Evangelium.

Pax omnibus.

E sancto Evangelio secundum Iohannem Lectio.

Animus advertamus.

Οὔσης ὀψίας . . .

Cum ergo sero esset die illo, una Sabbatorum, et fores es-
sent clausae, ubi erant discipuli congregati, propter metum
Iudaeorem, venit Iesus, et stetit in medio, et dixit eis, pax
vobis. Et cum hoc dixisset, ostendit eis ejus manus et latus.
Gavisi sunt ergo discipuli, viso Domino.

Εἶπεν οὖν . . .
Dixit ergo eis iterum: pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos: haec cum dixisset, insufflavit, et dixit eis: accipite Spiritum Sanctum: quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, et quorum retineritis, retenta sunt.

Θωμᾶς δὲ εἰς . . .

Thomas autem, unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixerunt ergo ei alii discipuli, vidimus Dominum. Ille autem dixit eis: nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ

(μὲ χαρακτῆρας Ἑλληνικούς.)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Ἐτ οὐτ δίγνι σίμους ἀουδίρε σάνκτουμ Δόμνι Δεῖ νόστρι
Εὐαγγέλιουμ προτζέμουρ.

Σοφία ὀρθῆ . . .!

Σαπιέντσια ρέκτα, ἀουδιάμουσ σάνκτουμ Εὐαγγέλιουμ.

Εἰρήνη πᾶσι.

Πᾶξ ὄμνιμπους.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην . . .

Ἐξ ἔο, κδοτ ἔστ σεκούντουμ Ἰοάννεμ Εὐαγγέλιῦ λέξις.

Πρόσχωμερ.

Ἄτεντάμουσ.

Οὔσης ὕψιας.

Ἴν ἴλλο τέμπορε κβούμ σέρο ἔσσετ ντίε ἴλλο, οὔνα Σαμπατόρουμ, ἔτ φόρες ἔσεντ κλάουζε, οὔμπι ἔραντ δισσίπουλι κογκρεγκάτι πρόπτερ μέτουμ. Γιουδεόρουμ βένιτ Γέζους, ἔτ στέτιτ ἰν μέντιο, ἔτ δίξιτ ἔϊς, πάξ θόμπις.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν . . .

Ἐτόκούμ χὸκ διξίσσετ, ὀστέντιτ ἔϊς μάνους, ἔτ λάτους· γκαβίζι σούντ ἔργκο δισσίπουλι, βίζο Ντόμινο.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς . . .

Δίξιτ ἔργκο ἔϊς ἴτερουμ· πάξ βόμπις. Σίκουτ μίξιτ μὲ Πάτερ, ἔτ ἔγκο μίττο βός. Ὅκ κούμ διξίσσετ, ἰνσουφλάδιτ, ἔτ δίξιτ ἔϊς· ἀκτζίπιτε σπίριτουμ· σάνκτουμ· κβόρουμ· ρεμιζέριτις πεκκάτα ρεμιττούντουρ ἔϊς, ἔτ κβόρουμ· ρετινουέριτις, ρετέντα σούντ.

Θεμᾶς δὲ εἰς ἕκ τῶν δώδεκα . . .

Τόμας ἄουτεμ οὔνους ἔξ ντουόδετζιμ, κβί δίτζιτουρ Ντιντουμους, νὸν ἔρατ κούμ ἔϊς, κβάντο βένιτ Γέζους· διξέρουντ ἔργκο ἔτ ἄλιε δισσίπουλι· βίδιμους Ντόμινουμ.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς . . .

Ἴλλε ἄουτεμ δίξιτ ἔϊς· νίζι βίδερο ἰν μάνιμπους ἔργιους φιξούραμ κλαθόρουμ, ἔτ μίττχμ δίγκιτουμ μέουμ ἰν λόκουμ κλαθόρουμ, ἔτ μίτταμ μάνουμ μέαμ ἰν λάτους ἔργιους, νὸν κρέδαμ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΙΤΑΛΙΣΤΙ.

Καὶ ὅπερ τοῦ καταξιοθῆναι.

Preghiamo Iddio nostro Signore afincbe si degna favoriric di ascoltare 'l santo vangelo.

Con attenzione rettentì.
Ascoltiamo 'l santo vangelo.

Pace ai tutti.
La lettura e del Vangelo di sante Giovanni.

Siamo attesi

Οὔσης ὀψίας . . .

Quando fu sera, in quell' istesso giorno ch'era il primo della settimana, ed essendo le porte del luogo, ove erano raunati i discepoli, serate per tema de Giudei, Gesù venne, e si presentò qui vi, in mezzo, e disse loro, Pace a voi. E, detto questo, mostrò loro le sue mani, e'l costato. I discepoli, adunque, veduto 'l Signore, si rallegrarono.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

E Gesù di nuovo disse loro pace a voi come 'l padre m'ha mandato, così vi mando io; e, detto questo, soffiò loro nel viso, e disse loro, ricevete lo spirito santo; a cui voi avrete rimessi, i peccati saran rimessi, ed a cui gli avrete ritenuti, saran ritenuti.

Θωμᾶς δὲ εἶς . . .

Or Toma, detto Didimo, l'un de' dodici, non era con loro, quando Gesù venne. Gli altri discepoli adunque gli dissero noi abbiamo veduto 'l Signore ma egli disse loro, se io non vedo nelle sue mani 'l segnal de' chiodi, e se non metto il ditto nel segnal de' chiodi, e la mano nel suo costato, io non lo credero.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΙΤΑΛΙΣΤΙ.

(μὲ χαρακτῆρας Ἑλληνικούς.)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι.

Πρεκγίμμο πὲρ ἔστερε δέγνι δι ἀσκολτᾶρε ἰλ σάντο Βαντζέλο
ντὲ Σινιόρε Ντίο νόστρο.

Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Σοφία ὀρθή.
Σαπιέντσια βέττα. Ἀσκολτιάμο ἰλ σάντο Εὐαγκέλιο.

Εἰσήγη πᾶσι.

Πάτσε ἂ τούτι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Λετζιόνε δὲλ Βαντζέλο σεκόντο Σὰν Δζοβάννι.

Πρόσχωμεν.

Σιάμο ἀτέντε.

Οὔσης ὀφίας.

Δζιούντα λὰ σέρα δι κουὲλ δζιόρνο, ἰλ πρίμο δέλλα σετ-
τιμάνα, ἐσένδο κιούζε, πὲρ τιμόρε δὲ Δζιουδέι λὲ πόρτε δὲλ
λουόκο δόβε ἔρανο κογκρεγκάτι ἰ δισέπολι, βέννε Γεζού, ἔ
κομπαρένδο ἰν μέτζο δι ἔσι, δίσε λόρο, λὰ πάτσε σία κὸν βόϊ.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν . . .

Ἐ δέττο κουέστο, μοστρὸ λόρο λὲ σούε μάνι, ἔ ἰλ κοσάτο-
σὶ βᾶλλεγκράρονο πὲρ τάντο ἰ δισέπολι ἀλ βεδὲρ ἰλ Σιγιόρε.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς . . .

Ἐγλι δίσε λόρο δι νουόβο, λὰ πάτσε σία κὸν βόϊ· κόμε
μαντὸ μὲ ἰλ Πάδρε, ἀνχ' ἰο μάντο βόϊ· Ντόπο κουέστε παρόλε,
σοφιοῦ σόπρα δι ἔσι ἔ δίσε λόρο, ριτζεβέτε λὸ Σπίριτο σάντο,
σαρὰν ῥιμέσι ἰ πεκάτι ἂ κι λι ῥιμεττερέτε, ἔ σαρὰν βρετινουῦτι
ἂ κι λι ῥιτερρέτε.

Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα.

Μὰ Τομάζο σοπρανομινάτο Ντίντυμο, οὔνο δέι Ντόδιτζι,
νὸν ἔρα κὸν λόρο κουάντο βιέννε Γεζοῦ· γλι ἄλτρι δισέπολι
ἀντούγκε γλι δίσερο, ἀμπιάμο βεδούτο ἰλ Σιγιόρε.

Μὰ ἔγλι δίσε λόρο, σέ ἰο νὸν βέδο νέλλε σούε μάνι λὰ

φεσσούρα δέϊ κλόδι, ἐ σέ νὸν μέττο ἰλ μίο δίττο νέλ λουόκο
δέϊ κλόδι, ἐ λὰ μάνο νέλ σουό κοστάτο, νὸν κρεντερό.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΓΑΛΛΙΣΤΙ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ . . .

Prions le Seigneur de nous rendre dignes d'entendre le saint
Evangile.

Soyons attentifs.

Écoutons le saint Evangile,

Que la paix soit avec vous.

Lecture de l'Évangile de saint Jean.

Soyons attentifs.

Οὔσης ὀψίας . . .

Sur le soir du même jour, qui était le premier de la se-
maine, les portes du lieu où les disciples étaient assemblés, de
peur des Juifs, étant fermées, Jesus vint, et se tint au milieu
d'eux et leur dit. la paix soit avec vous. Ce qu'ayant dit, il
leur montra ses mains et son côté. Les disciples eurent donc
une grande joie de voir le Seigneur.

Ἔειπεν οὖν αὐτοῖς . . .

Et il leur dit une seconde fois. La paix soit avec vous. Com-
me mon Père m'a envoyé, je vous envoie aussi de même. Ayant
dit ce mot, il souffla sur eux, et leur dit: Recevez le Saint-
Esprit: les péchés seront remis à ceux à qui vous les remettrez,
et ils seront retenus à ceux à qui vous les retiendrez.

Θωμᾶς δὲ εἶς . . .

Or Thomas, l'un des douze apôtres, appelé Didyme, n'était

pas avec eux lors que Jésus vint. Les autres disciples lui dirent donc: Nous avons vu le Seigneur. Mais il leur dit: si je ne vois, dans ses mains la marque des clous qui lesont percées, et si je ne mets mon doigt dans le trou des clous, et ma main dans la plaie de son côté, je ne croirai point.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΓΑΛΛΙΣΤΙ

(μὲ χαρακτῆρας Ἑλληνικούς.)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Πρὶόν ποὺρ κὲ νοῦ σουαγιὸν διγν ντ' ἀντάνδρ λου σάιντ Εὐ-
ανζίλ.

Σοφία ὀρθῆ.

Σαζῆς δροάτ. Ἐκουτὸν λου σέντ Εὐανζίλ.

Εἰρήνη πάσι.

Λὰ πὲ ἀ τούς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Σουαγιὸν ἀταντίφ ἀ λὰ λεσὸν τινὲ ντου σάιντ Εὐανζίλ
ντὲ σὲν Ζάνν.

Πρόσχωμεν.

Ἄταντόν.

Οἴσῃς οὐσίας.

Σοὺρ λου σουάρ ντου μέμ ζοὺρ, κὲ ἐτέ λου πρεμιέ δου λὰ
σ' μέν, λὲ πόρτ δου λιέ οὐ λὲ διισίπλ ἐτέτ ἀσσαμπλὲ δάν
λὰ κρέντ δὲ Ζουίφ ἐτάν φερμέ, Γεζοὺ βέν, παροὺ ὀμιλιέ, ντὲ
ἐ λέρ δι, λὰ πὲ σουάτ ἀδέκ βού.

Καὶ τοῦτο εἰπών...

Ἐ ἀπρὲ σὲ παρόλ ἰλ λέρ μοντρά σὲ μέν ἐ σὸν κοτέ. ἀ λὰ
βού ντου Σενιέρ λὲ διισίπλ φοὺρ ῥιμπλι δ' οὐγ γράνδ Ζουά.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς . . .
Ἴλ λέρ διτ ἀγκὸρ οὖν φουά, λά πὲ σουὰτ ἀβὲκ βου· κόμ
μὸν πὲρ μ' ἀ ἀμβουαγὲ, ἐνσί γιέ βουζ ἀμβουά μουά μὲμ· ἀ
σὲ μὸ ἰλ σουφφλά σουρ ἔ, ἔ λέρ ντι, ῥεσεβὲ λὲ σὲντ ἔσπρι,
λὲ πεσὲ σερὸν ῥεμιζ ἀ σὲς ἀ κι βου λὲ ῥεμετρέ, ἔ ἰλ σερὸν
ῥετενοῦ ἀ σὲς, ἀ κι βου λὲ ῥετιενδρέ.

Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα.

Ὅρ Θωμᾶς λ' οὖν ντέ ντουζ ἀπελλέ Ντιντὺμ· ν' ἔτέ πᾶζ
ἀβὲκ ἔ λὸρσκ Γεζοῦ βιέν, λέζ ὄτρ Δισσίπλ λουί διρ, νουζ
ἀβὸν βου λου Σενιέρ.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Μέζ ἰλ λέρ ῥεποντι, σὶ γέ νου βουά λά μᾶρκ ντέ κλοῦ ντάν
σὲ μὲν, ἔ σὶ ζοῦ νὲ μέ μὸν δουά ντάν λὲ τρου ντέ κλοῦ, ἐμᾶ
μὲν ντάν λά πλὲ ντου σὸν κατέ, γέ νου κρουαρέ πούαν.

TO ΑΥΤΟ ΑΓΓΛΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ . . .

Let us pray God our Lord to make us worthy to hear the
holy gospel.

With right wisdom.

Let us hear the holy gospel.

Peace to all.

The reading for to day is of the gospel of saint Iohn.

Let us be attentive.

Οὔσης ὀψίας . . .

The same day at evening, being the first day of the week,
when the doors were shut where the disciples were assem blet

for fear of the Jews, came Jesus and stood in the midst, and saith unto them, Peace be unto you. And when he had so said, he shewet unto them his hands and his side. Then were the disciples glad, when they saw the Lord.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς . . .

Then said Jesus to them again, Peace be unto you as my Father hath sent me, even so send I you. And when he had said this, he breathed on them, and saith unto them, Receive ye the Holy Ghost whose soever sins ye remit, they are remitted unto them; and whose soever sins ye retain, they are retained.

Θωμᾶς δὲ εἶς . . .

But Thomas, one of the twelve, called Didymus, was not with them when Jesus came. The other disciples therefore said unto him, We have seen the Lord. But he said unto them, Except I shall see in his hands the print of the nails, and put my finger into the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not believe.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΑΡΑΒΙΣΤΙ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Μὴν ἔδζιλ ἰν νεκὸν μουστχχακκῆν λεσιμὰ, χάζα λ' Ἰν-
δζιλ ἰλ μουκατδές, μὴν ἰ-ρ Ῥάππ ἰλάχινα νάτλουπ.

Σογία ὄρθῆ.

Μπὶ χίχμετιν μουστακῆμεν φέν νίσμα χάζ ἰλ ἰνδζιλ ἰλ
μουκατδές.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἰ-σ σελάμ λά δζεμιάκουν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Φασλὸν σερίφουν μὴν πιαρὰρτ ἰλ κουτδὶς Γιουχάνα ἰλ Ἰν-
τζίλι ἰλ πεσίρ.

Πρόσχομεν.

Νασητίν.

Οὔσης οἰφίας.

Φι ἀσίγιατ ζέλικ ἰλ γιόβμ, φι ἀγάδι-σ Σουπουτ βέ-λ ἐδδάπ
μουγλάγατου, γάης κὰν ἰ-τ Τελεμὶς μουστεμὶν χάουφν
μὴν ἰλ Γιχγούδ· δζάα Γεσοῦ, βέ δάκηφ φι βασάτχμ, βέ
κάλε λέχουμ, ἰ-σ σελάμ λέκουμ.

Καὶ τοῦτο εἰπών.

Φέ λέμμα κάλε γεζά ἀράχουμ, γεδέιχι βέ δζέμπεχου· φά
φήριχ ἰ-τ Τελεμὶς χέην ἀψχρου ἰ ρ Ῥάππ.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

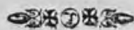
Βέ κάλε λούχουμ αἶδαν Γεσοῦ, ἰ-σ σελάμη λέκουμ. Κέμα
ἐρτέλενι ἰλ ἄπ, κεζάλικε ἀνε ἀρσούλουκουμ· φέ λέμμα κάλε
γέξα νέφεχα φίχομ, βέ κάλε λέχουμ, χούζου ρούχελ κούδ-
δους μὲν κἀφερτουμ λέχου χατχγίχου, γούφιρετ λέχου.
Βέ μὲ ἐμσεκδιμούχα, ἀλέιχι μούσικατ.

Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα.

Φέ ἔμμε Θωμᾶ, ἀχετ λι ἴσνα ἀσρ, ἐλλέζι γιουκὰ λέχου
ἰ-τ τέδαμ, λέμγεκουμ μάχουγ ἰζ δζα Γεσοῦ, φέ κάλε λέχου
ἰ-τ Τελεμὶς ἰλ οχάρ, κὰδ ράινε ἰ ρ Ῥάππ.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Φέ κάλε λέχομ ἰν λέμ· ἀρα ἀθερ ἰλ μεσαμὶρ γεδέιχι, βέ
ἀδ ἄ ἥσπηφ φι ρέαμιλ, μεσαμὶρ, βέ ἀδζεελ γέδι φι δέμπιχι,
λεστοουμέν.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΤΟ ΑΥΤΟ ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ.

Και ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι.

Ἴντζὰ βέ νιάζ κηλαλήμ ράππη Ἄλλαχημιζέ, χάτια λχίε
ὀλαλήμ ἄζιζ Ἴντζιλῆ ὀκουγιούπ βέ ντιγνεμεγέ.

Σοφία ὀρθή ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ἐλμη ντογρουλουκ οὔζερέ ἄζιζ Ἴντζιλῆ ἰσιντελήμ.

Εἰρήνη πᾶσι.

Σελάμ τζούμλεγε.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννη.

Ἰωάνηστεν γιζιλάν ἄζιζ Ἰντζιλῆν ὀκουμασινά.

Πρόσχωμεν.

Βουκούφ ὀλαλήμ.

+ Ἐορτῆ γχιουνλερινῆν μπιρηντέ ἄκσάμ δακτηντά βέ σαῖρκλέρ
τζέμ ὀλτουκλαρι γερῆν καπουλαρή Γιαχουτληερῆν κορκου-
σουντάν κιλιτλήγικεν, Ἰησοῦς γκελτή, βέ ἀραλαρηντά ντουρ-
τοῦ, βέ ἄνλερέ ντετῆ σελάμ σιζέ.

Και τοῦτο εἰπών.

Πουνοῦ ντεντικτέ, ἄνλερέ ἔλλερινῆ βέ πογρουνοῦ γχιο-
στερντή, βέ σαγιρτλέρ ράππιγι γχιουρούπ σεβιντηλέρ.

Ἐἶπεν οὖν αὐτοῖς.

+ Βέ Ἰησοῦς τέκρηρ ἄνλερέ ντεντή, σελάμ σιζέ, Πετερῆμ πενι
ἤρσάλ ἔττιγῆ κιπῆ, μπέν ταχί σιζλερῆ ἰρσάλ ἔδέριμ.

Μπουνοῦ ντεντηκτέ, ἄνλερέ οὔφλεγέπ δεδῆ, ἄζ ζ ρουχού
κάπζ ἔτην. Κιμέ κι κιουναχλαρηνῆ παγισλάρσανηζ, παγισ-
λαμηζ ὀλαλάρ βέ κιμέ κι ἀληκόρσανηζ, ἀληκομούς ὀλαλάρ.

Θωμᾶς δὲ εἰς ἓκ τῶν δώδεκα.

+ Βέ ὄν ἰκιλερτέν πιρῆ ἐκίζ τενηλὲν Θωμᾶς, Ἰησοῦς γκελ-

τηγή ζειάν άνλέριλεν πιλέ τεγίλιτη, ό πϊρ σαγιτλέρ τετι-
λέρ, Ράππιγη γχιορτούκ.

‘Ο δέ εΐπεν αυτοίς.

‘Εμμα ό άνλερέ ντεντί κι, μπέν έλληρηντέ έκσερηλεριν νη-
σανινή, γχιορμέζησαμ, βέ παρμαγιμή έκσερηλερην νησανινά,
βέ έλημή πογρουν σοκμάκησαμ, ίναναλαρτάν τεΐλημ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΑΡΜΕΝΙΣΤΙ

‘Εκ του κατὰ ‘Ιωάννη...

Σιρπό άβενταρανίς ‘Ισουσί Κριτουσί βορίστ χοχανουό
πάρεκσεντερ άστ βάτσ μέρ.

Πρόσχωμεν.

Γεβέτ ούτ άδουρ ταρτσιάλ εΐν ίνέρκις άχιαγκέρκεν, γιέβ Το-
μάς ίντ νοσά. Κα ‘Ισους τρόκ παγγελόκ γιεβγιεγκάτς ίμέτς
νοτσά γεβασέ, βοχτσούν ίντσές. ‘Αμπά άσέ τοί Τομάς πέρ
σμαντούνους κό γεβάρκ άΐσίρ. Γεβντές ίζτςέρις ίμ. Γεβπέρ
ίζτςέριν κό γεβμιγγιά ίνκόγιους ίμ. Γεβμίλινιρ άνχαβάτ
άιλ χαβαντατσιάλ. Μπατασχανί γέτ Τομάς γεβασί τσενά
ντέριμ γιέβ άστ βάτσ ίμ. ‘Ασί τσενά ‘Ισους άΐτ ζιντεσε-
ριτ ζις γέβ χαβαντατσέρ. Γερανί βορότσ θότσ ίτσέ ντε-
σιάλ γεβχαβαντατσέλ. Παζούμ γέβ άιλ νεχιάνις άράρ
Χισούς άρτσι, άχιά γκερντάτσ γιουρότσ. Βορβότσ αΐ
κιργιάλ ίκίρις άΐσικ. ‘Αΐλ άΐς άγκιάνπ ίντς κιετσάβ ζι χα-
βαντατσέκ γετέ Χισούς Κριστός αίθορτί άστουτζό. Γεβζι
χαβαντατσέκ γεδιζγκιάνσιν χαβιντενογγάνις ίντουνιτσικ
χανουόν νορά.

Εἶτα, Ἐκτενής, τὸ, Εἰπωμεν πάντες. Καταξίωσον Κύριε. Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν. κτ.λ. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήρου τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῶν Ἀποστίχων.

Ἦχος β'.

Η Ἀνάστασις σου Χριστὲ Σωτῆρ, ἄψαξαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π.λ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται· Πάσχα καινόν, ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσιμον· Πάσχα, Χριστὸς ὁ λυτρωτῆς· Πάσχα ἄμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν· Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός.

Δεῦται ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρὰς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱεροσαλῆμ, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί.

Αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕ-

τως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρη-
νεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε τοῖς
αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ...

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· Πάσχα παν-
σεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους
περιπτυσώμεθα· ὦ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ
τάφου σήμερον, ὡς περ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπας Χριστός, τὰ
Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

A να α α α στα α α α α α σε ε ε ε ε
 λε ε ε ε ως π η η η η η με ε ε ε
 ε ε ε ρ χ α α α κ και αι αι ρ αι αι αι λ η μ π ρ υ
 υ υ υ ν θ ω ω ρ ω ω ω με ε ε εν τη
 π χ ν η η η η γ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ

τη πα νη η η γυ υ υ υ υ υ υ ρει ει ει ει

ει ^π και αλ λη η η η η η η η η

η η η λου ου ου ου ου ου ου ου του ου ου ους πε

ρι ι ι ι ι ι ι ι πτυ υ υ υ υ υ υ

υ γυ υυ πε ε ρι ι πτυ υ ζω ω ω ω

ω ω γω ω ω ω ω ω με ε ε ε

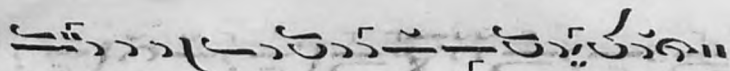
ε ε ε κε πε ρι πτυ ξω με θα ^π ει ει ει ει

ει ει πω ω ω ω ω με ε ε ε ε κε ε ε εν

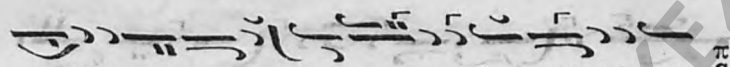
α α α α α δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε κε ε ε ε

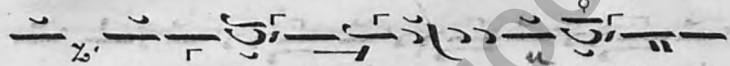
ου ου ου ου τω ω ω ω ω βο ο ο ο ου τω βο ο

η η η η η η σω ω ω ω ω ω μεν π ρ

Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο λε ε ε ο ο ο ο

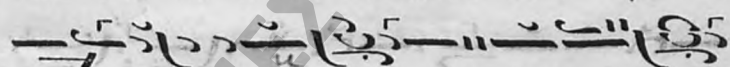
ο λ ο ο ου ο ο ο ο ο ος α α α α

νε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε στη ε ε

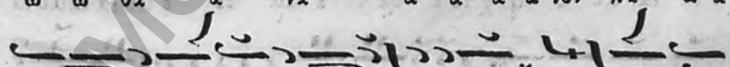
ε ε εκ νε ε ε ε ε εκ νε ε χρω ω ω

ω ω ω ω ω ων θα α α να α τω ω

ω ω θα α να α α α α τον πχ α α

τη η η η σα α α α α ας ρ Α λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα

α λε γα γα α λε ε ε ε ε λε γα α α α α λε

γα γα λε ε λε γα α λε γα γα λε ε π ρ τε ρι ρε ρε ρε

ρι ρε ρε μ ε ρι ρε ρε ρε ρε ε ρε ε ρι ρε ρε ρι

ρι ρι ρι ε ε ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ε ε

ρι ρι ρι ρι ρι ρε ρε ρε ρε ε ε μ τε ρι ρε

ρε ρε μ ρε τε ρι ρι ρι ρε ρι ε ρε ρε ρι ρι ρι ρι

ρε μ ρε ε ε ε ρι ρι ρε ρε μ τε ε ε ρι ρι ρι ρι

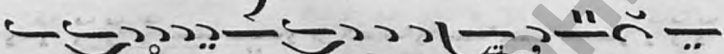
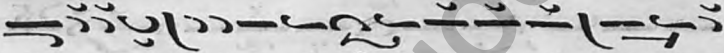

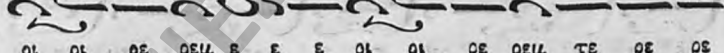
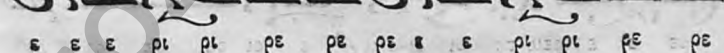
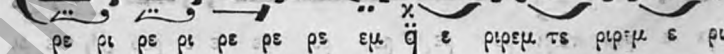
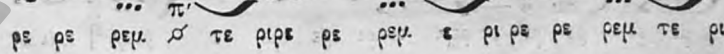
ρε ρε μ ε ε ε ρι ρι ρι ρε ρε μ ε ρι ρε ρι

ρε ρε ρε ε μ ε ρε ε ρου τε ρε ρε ρου τε ρε ρε ρε

ρε ρε ε ε ε ε ε ρε ρε ρε ρε ρε ε ρι ρε ρι

ρ: ιρρεμ^Δ ε ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ρεμ
ε ε ε ρι? ρι ρε ρεμ τε ρε ε ρι ρι ρι ρερεμ
τε ε ε ρε ε ε ρι ρε ρι ρε ρι? ρι ρε ρε ε
ρι ρε εμ^χ ε ρι ιρρεμ τε ρι ρι ρε ε ρι ρε ε
ρι ρε ρι ρι ρι ρερεμ ε ρι ρι ρε ρρι ρε ε ε
ε ρι ρε ε ε εμ ε ρι ρε ρε ε ε ρεμ τε ρι
ρε ρε ε ε ρεμ τε ρι ρε ε ε ρε ε ρι
ριρρεμ τε ε ρι ρι ρι ρεμ^Δ τε ρε ε ρι ρι? ρι ρε
ρε ρε ρι ρεμ^π τε ε ρι ρερεμ τε ε ρι ρε
ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ ε ρι ρι? ρι ρε

 ε ε ρι ρειμ ε ρι ρερειμ τε ε ρι ρε ρι ριρρε ρειμ ρ

 ε ρι ρε ρειμ τε ρρε ε ρι ρε εμ ρ τε ρε ε

 ρε ρου ου ου ουτε ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρε ρειμ τε

 ρι ρερειμ τε ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρε ρε ρε ε ε

 ρε ρε ρι ρε ρι ρε ρι ρε ε ε ρι ρειμ τε ρε ε

 ρε ρου ουου ου τε ε ε ε ρι ρ. ρε ρειμ τε ε ε

 ρι ρι ρε ρειμ ε ε ε ρι ρι ρε ρειμ τε ρε ρε

 ε ε ε ρι ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ρε

 ρε ρι ρε ρι ρε ρε ρε εμ ρ ε ριρειμ τε ριρειμ ε ρι

 ρε ρε ρειμ ρ τε ριρρε ρε ρειμ ε ρι ρε ρε ρειμ τε ρι

ρε ρε ρε ρε ρε ε ε ρε ε ρι ρι ρεμ τε ε ε
ρε ρεμ ε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρε ρε ρι ρι
ρε ρε ρεμ τε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ε ρε ρι ρε ρε ρε ρεμ τε
ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρε ρε ρι ρε ε ρε ε ρι
ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρεμ ε ρε
ρε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ ε ρε ε ρι ρεμ
ε ρι ρε ε ε ρεμ τε ρι ρε ε ε ρεμ ε ρι
ρε ε ε ρεμ τε ρι ρι ρεμ ε ρι ρε ρε ρε ρε
ρε ε ρου τε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ε ε ρου τε ρι
ρε ρι ρε ρι ρε ρεμ τι ρι ρε ρε ε ρεμ και αι

ΛΟΓΟΣ

Κατηχητικὸς εἰς τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς ἐνδόξου καὶ σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀναγινωσκόμενος παρὰ τοῦ Ἡγουμένου ἢ τοῦ Ἐκκλησιάρχου μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν, τὸν ὅποιον ἅπαντες οἱ ἀδελφοὶ ἱστάμενοι ἐπακροῶνται.

Εἴτις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω ταύτης τῆς καλῆς καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴτις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴτις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴτις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίσως ἐορτάσάτω. Εἴτις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται. Εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἑνάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴτις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῆ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ

Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης· καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· κἀκεῖνῳ δίδωσι, καὶ τοῦτο χαρίζεται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέληθ' πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνήτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς οὐδέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος. Ἔσβεσεν αὐτὸν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν ἄδην. Ἐπικράναν αὐτὸν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν· Ὁ ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῶ περιέτυγεν· Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήνησεν οὐρανῷ. Ἐλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΥΡΙΑΣ
 ΑΡΙΘΜ. ΕΙΣΑΓ. 5037
 ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓ. 28/11/2000
 Τὴν Δημόσια Κεντρικὴν
 Βιβλιοθηκὴν Στάτιστος "Μανούσης"
 ΑΠὸ ΔΩΡΕΑ κ. Παπανικολάου Αικ.

7,34, 6,75, 8,2, 7,75, 7,34

8,50

7,34

88

61

22

10

10

10

6,75

7,50

24

25

25

5,50

6,75

7,50

9,75

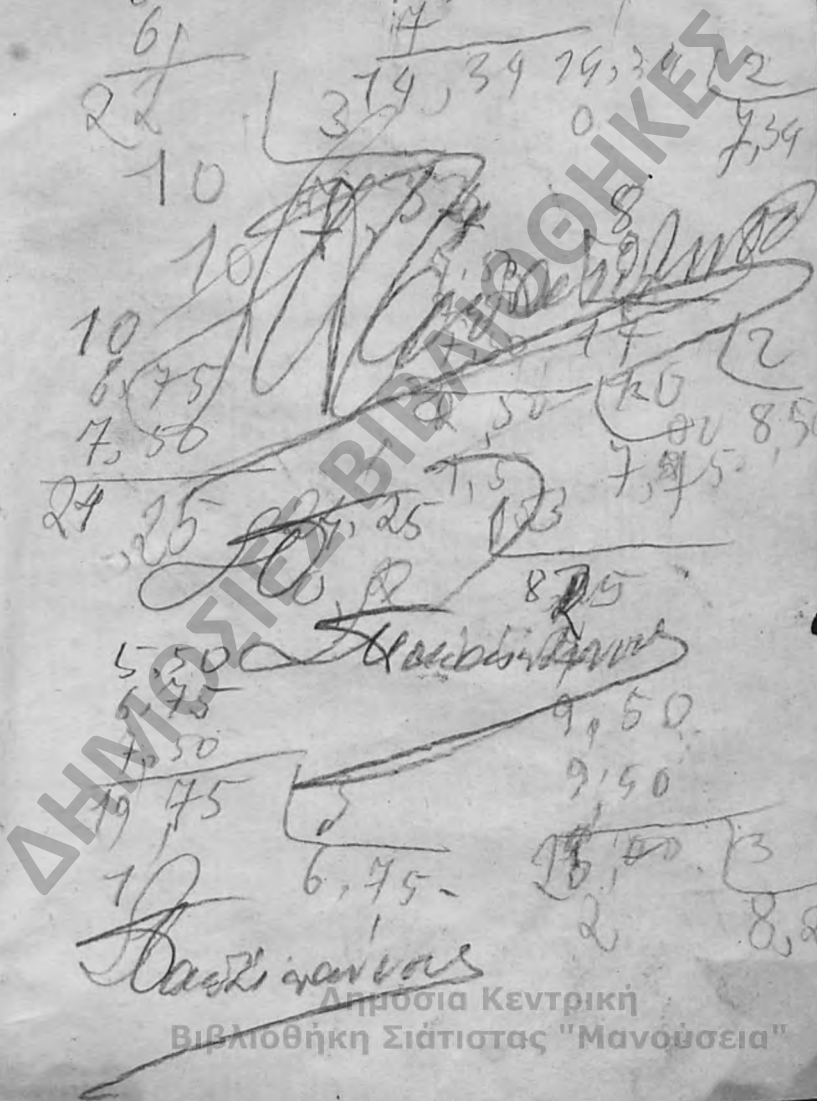
7

6,75

Παράρτημα

Δημοσία Κεντρική

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Κρισταλίνου Ν. Δ. Συμβου
υ Συλλογῆς Ἀποστολῆς
Ἐπιτομῆς τοῦ Περικλέους

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Παναγιώτης Καραγιάννης
Αθήνα 1915
Βιβλιοθήκη Κεντρικῆ
Βιβλιοθήκη Στάτιστικῆς "Μανουσεία"

560
540

Επιταγή

2.40

~~560~~
560

560
560

1.40
1.40

4000
3000

33 50

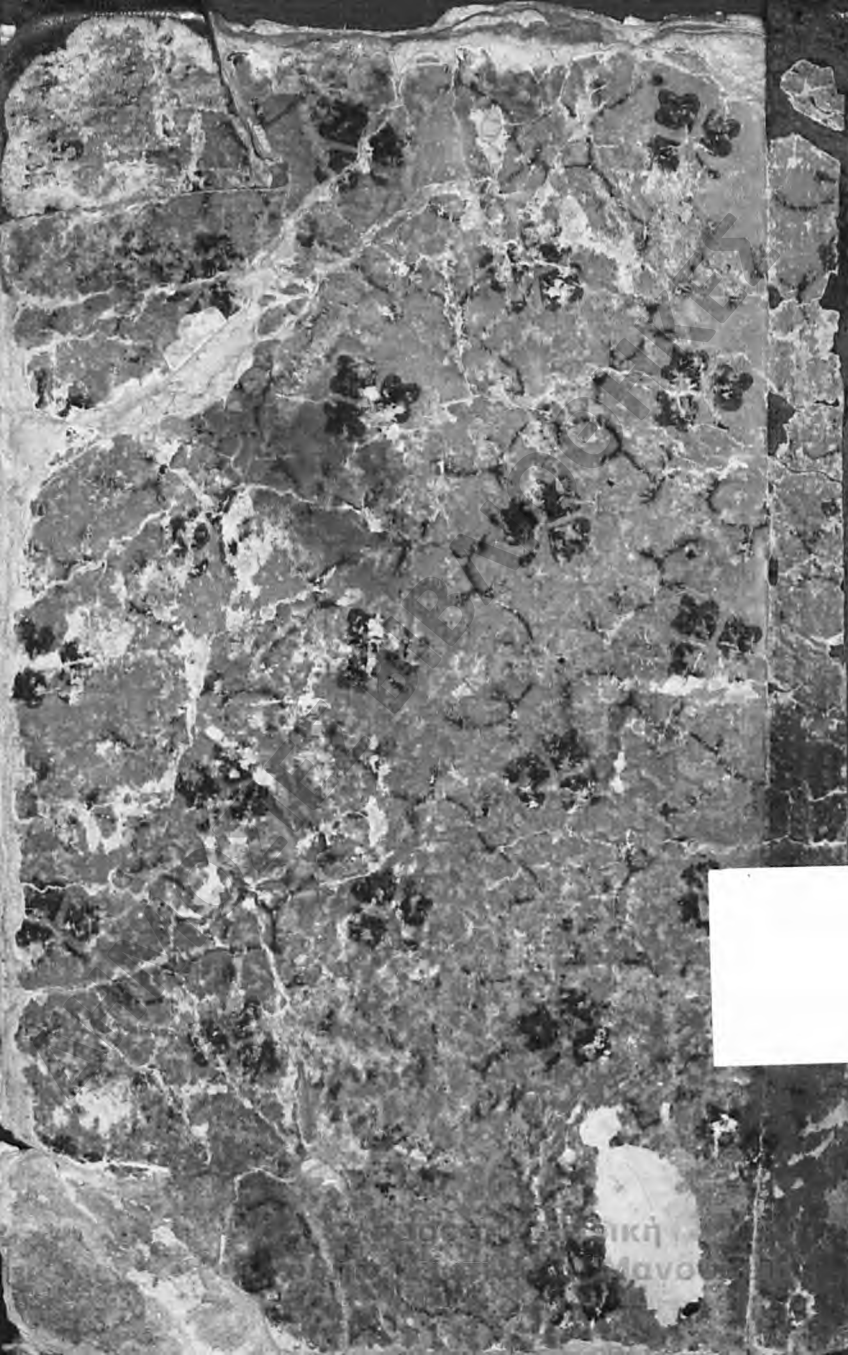
47 75

25
22 75

280
70

1280

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σισιάτισ - Ιανουάριος

...ική ...
...ανο